

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคการทำงานของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
Factors Affecting Lower Secondary Students' Decisions to Study
in the Career Department at The Demonstration School of
Ramkhamhaeng University

อัญชญา มุ่งหมาย
AUNCHANA MOONGMAI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2562

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
Factors Affecting Lower Secondary Students' Decisions to Study
in the Career Department at The Demonstration School of
Ramkhamhaeng University

อัญชญา มุ่งหมาย
AUNCHANA MOONGMAI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์กลุ่มสาระการงานอาชีพของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
รามคำแหง
ชื่อ นามสกุล อัญชญา มุ่งหมาย
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์)

.....กรรมการ
(ดร.ชนภาพ ไสตรโยม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้รับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

วันที่ 20 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2562

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ชื่อ นามสกุล	อัญชญา มุ่งหมาย
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง 2) ศึกษาการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ 3) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 16 ราย ผู้ปกครองจำนวน 267 ราย และนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 267 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบดังนี้ 1.1) ปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุประมาณ 36-40 ปี การศึกษาระดับปริญญาโท เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2-9 และต้องการให้นักเรียนเรียนต่อแผนการเรียนอาชีพ มากที่สุด 1.2) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุประมาณ 46-55 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นพนักงานบริษัท มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 25,001 – 35,000 บาท โดยบุตร/ธิดาส่วนใหญ่มีความถนัดด้านค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว และผู้ปกครองต้องการให้บุตร/ธิดาเลือกเรียนต่อแผนธุรกิจ มากที่สุด และ 1.3) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 14 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา และมีความถนัดด้านแผนธุรกิจ มากที่สุด 2) ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน รองลงมาคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน และน้อยที่สุดคือ ด้านเนื้อหารายวิชา และ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักเรียนที่มีเพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และความถนัดด้านวิชาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น นักเรียนที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีผล การเลือกเรียน กลุ่มสาระการเรียนอาชีพ มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

Thesis Title	Factors Affecting Lower Secondary Students' Decisions to Study in the Career Department at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University
Author	Aunchana Moongmai
Degree	Master of Home Economics (Home Economics)
Major Program	Home Economics
Academic Year	2019

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) to study the personal factors in lower secondary students' decisions to study in the career Department at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University, 2) to education study in lower secondary students' decisions to study in the career Department at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University, and 3) to individual factors affecting in lower secondary students' decisions to study in the career Department at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University. The population students are studying in lower secondary students' decisions to study in the career Department at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University of 267. The instruments used in research questionnaires and interviews. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and One Way ANOVA.

The research found that as follows: 1) Most students were male, 14 years of age by studying in lower secondary students' 3/7, they have a cumulated GPA of 3:01 to 3:50, by living with his father - his mother and the aptitude of most business plans. 2) The factor in choosing in lower secondary students' decisions to study in the career Department at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University overall students in grade 3 with comments in agree. The first two items in order from most to least found that the side with the highest mean score the reputation of the school. The second was the instructor and minimum course content. And 3) individual factors were affecting in lower secondary students' decisions to study in the career Department at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University found that students with gender, age, year of study. The GPA and the Professional and the aptitude different affect students were learning plans and career groups school not different. Except for students with different shelters affect student learning plans and the career Department at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University difference was statistically significant at the .05 level.

Keywords: factors, in lower secondary students', decisions to study in the career, Department at the Demonstration School, Ramkhamhaeng University

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อาริโอ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์ ประธานกรรมการสอบ และดร.ธนภพ โสตรโยม กรรมการสอบ ที่กรุณาตรวจสอบและให้คำแนะนำปรับปรุงวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ถูกต้องและเรียบร้อย

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษากับผู้วิจัย มาโดยตลอด และขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

สุดท้ายขอขอบพระคุณครอบครัว ที่ช่วยส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาที่ดี ซึ่งประโยชน์และคุณค่าที่ได้จากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพ

อัญชญา มุ่งหมาย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 ตัวแปร	3
1.5 นิยามศัพท์	4
1.6 สมมติฐาน	6
1.7 กรอบแนวความคิด	6
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน	7
2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกเรียน	10
2.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	16
2.4 การเรียนสายอาชีพ	21
2.5 การจัดการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา	25
2.6 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	27
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	36
3.1 เครื่องมือที่ใช้	36
3.2 วิธีการ	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล	40
4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	50
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	57
4.4 การอภิปรายผล	69
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	76
5.1 สรุปผล	77
5.2 ข้อเสนอแนะ	80
เอกสารอ้างอิง	81
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย	89
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย	95
ภาคผนวก ค ผลการคำนวณค่า IOC และค่าความเชื่อมั่น	102
ภาคผนวก ง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างวิจัย	106
ภาคผนวก จ ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพ	108
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	109

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	แสดงปัจจัยเกี่ยวกับการเลือกเรียนตามแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย	11
4.1	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	40
4.2	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	41
4.3	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	41
4.4	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งในปัจจุบัน	41
4.5	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาจารย์ประจำชั้น	42
4.6	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนการเรียนรู้ที่ต้องการ ให้นักเรียนเรียนต่อ	42
4.7	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	43
4.8	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	43
4.9	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	44
4.10	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	44
4.11	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	45
4.12	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถนัดด้านวิชาชีพของ บุตร/ธิดา	45
4.13	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนการเรียนรู้ที่ต้องการให้ บุตร/ธิดา เลือกเรียนต่อ	46
4.14	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	47
4.15	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	47
4.16	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา	48
4.17	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	48
4.18	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามที่พักอาศัยของนักเรียน	49
4.19	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถนัดด้านวิชาชีพ	49
4.20	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการ เลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย รามคำแหง โดยรวม	50
4.21	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการ เลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย รามคำแหง ด้านแผนการเรียนรู้	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.22	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรูกุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านอาจารย์ผู้สอน	52
4.23	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรูกุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน	53
4.24	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรูกุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเนื้อหาวิชา	54
4.25	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรูกุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู	55
4.26	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรูกุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	56
4.27	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรูกุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน	57
4.28	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรูกุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ	58
4.29	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรูกุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอายุ	59
4.30	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรูกุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา	61
4.31	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรูกุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.32	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามที่พักอาศัย	65
4.33	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านเนื้อหารายวิชา จำแนกตามที่พักอาศัย โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	66
4.34	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามความถนัดด้านวิชาชีพ	68

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวความคิด	6
2.1	ตราประจำโรงเรียน	29
2.2	พฤษภาสัญลักษณ์	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ โดยให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะ การเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัย ให้เป็นคนดี มีสุขภาพที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้ และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคม ที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562)

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจุดหมายมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ วิสัยทัศน์ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีเจตคติที่ดีต่อการศึกษาต่อ และมีหลักการที่สำคัญเพื่อทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งในปัจจุบันแนวโน้มทางการศึกษาได้ถูกพัฒนาขึ้นมาก ซึ่งเป็นกระแสทำให้ผู้ประกอบการ นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น พยายามหาทางศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ นำไปสู่การแข่งขันในช่วงชีวิตวัยทำงาน การเลือกงาน อาชีพ ตำแหน่งที่มีความเหมาะสม รายได้ที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนฝูง ชุมชนและสังคม (ฉัตรชัย อิทธิสังข์, 2552)

ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พุทธศักราช 2514 กำหนดให้มีคณะศึกษาศาสตร์ และได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้นเพื่อเป็นสถานที่ปฏิบัติการทางด้านศึกษาศาสตร์ และเป็นที่พักอบรมทางวิชาการแก่เยาวชน โดยเปิดสอนในลักษณะสหศึกษา มีเป้าหมาย คือ 1) นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดีจากการฝึกปฏิบัติงานกับสภาพจริง สามารถนำไปเป็นแบบอย่าง และแนวทางในการพัฒนาเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถเพื่อประกอบอาชีพต่อไป 2) มีผลงานการศึกษาค้นคว้าทดลอง และวิจัย เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอน การบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเผยแพร่เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป 3) เพื่อให้ผู้เรียนจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในสถาบันอื่น ๆ ได้ 4) เป็นผู้มีชื่อเสียงความสามารถในการประกอบสัมมาอาชีพ 5) ผู้เรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นเยาวชน และพลเมืองที่ดีมีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ และมีการศึกษาค้นคว้าทดลอง และวิจัย เพื่อนำไปสู่การเป็นต้นแบบและผู้นำด้านการเรียน การสอน และการจัดการศึกษา

ให้กับเยาวชน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคเทคโนโลยีและสารสนเทศของผู้เรียนให้ทันสมัย (หน่วยแนะแนวและให้คำปรึกษา, โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2549)

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาของเมืองไทย และเป็นแหล่งสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ สามารถผลิตและพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับอุตสาหกรรม การค้า การท่องเที่ยว และบริการได้เป็นอย่างดี ดังนั้น สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร จึงเป็นเหมือนสถานที่ที่ต้องเตรียมคนให้พร้อมที่จะเป็นแรงงานในช่วงวัยดังกล่าว ซึ่งผู้ปกครองต่างคาดหวังที่จะเลือกสถาบันการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ ในขณะที่เดียวกันสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนต่างต้องแข่งขันกันในด้านต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานให้เกิดการยอมรับของผู้ปกครอง เกิดการแข่งขันกันระหว่างสถาบันศึกษามากยิ่งขึ้น และมีแนวโน้มจะมากขึ้นในอนาคต แต่การจัดการศึกษาในปัจจุบัน ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการในการพัฒนาบุคคล ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้เท่าที่ควร โดยที่การจัดการศึกษาจะต้องยึดหลักสำคัญว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ และต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากที่สุด ดังนั้น กระบวนการจัดการศึกษาจึงต้องเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ

ปัญหาดังกล่าวเริ่มส่งผลต่อสถาบันการศึกษาหลายแห่ง จนทำให้สถาบันการศึกษาขนาดเล็ก และขนาดกลางต้องควบรวมกันหรือปิดตัวลง เพราะถึงแม้จะได้รับเงินอุดหนุนรายหัวจากภาครัฐ แต่ไม่เพียงพอที่จะแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายให้ผู้ปกครองในภาวะที่ค่าครองชีพสูงขึ้น ผู้ปกครองหลายคนจึงให้บุตรหลานของตนเรียนในสถาบันการศึกษาที่ตนเองพอมีกำลัง (ยูวากร สุริยา, 2560)

นอกจากนี้การศึกษาของประเทศไทยจากสถิติการศึกษาต่อหลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 2559-2561 พบว่ามีเด็กเพียงร้อยละ 30 ที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพ และมีแนวโน้มลดลง ขณะเดียวกัน ข้อมูลจากกองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน ระบุว่า อุตสาหกรรมไทยต้องการแรงงานสายอาชีพปีละ 1.8 แสนคน แต่กลับพบว่า ผู้เรียนสายนี้มีต่ำกว่าตลาดแรงงาน และเข้าสู่สายนี้เพียงร้อยละ 40 ซึ่งในปัจจุบันจากการวิเคราะห์ข้อมูลการเลือกศึกษาต่อนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในสายอาชีพในกรุงเทพมหานคร จากข้อมูลก็ยังคงพบว่า มีสัดส่วนการเลือกเรียนต่อที่ไม่ได้เพิ่มขึ้นตามนโยบายหรือกระแสสังคมต่าง ๆ ที่พยายามที่จะส่งเสริมให้เด็กเรียนสายอาชีพ จึงทำให้ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาการขาดแคลนกำลังแรงงานที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นความสำคัญของการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคภาระงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำไปสู่แนวทางในการกำหนดนโยบาย กำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุกที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้พร้อมสำหรับสภาพการแข่งขันในปัจจุบันและอนาคต รวมถึงเป็นแนวทางสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.2.2 เพื่อศึกษาการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา

1.3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ เพศ อายุ ห้องเรียนที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย และความถนัดด้านวิชาชีพ

1.3.1.2 ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านแผนการเรียนรู้อุปการะการงาน 2) ด้านอาจารย์ผู้สอน 3) ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน 4) ด้านเนื้อหาวิชา 5) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้อุปการะการงาน 6) ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และ 7) ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 16 ราย ผู้ปกครอง จำนวน 267 ราย และนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 267 ราย (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2562) โดยดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะศึกษาจากจำนวนประชากรทั้งหมด

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เวลาในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2562 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2562

1.4 ตัวแปร

1.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่

1.4.1.1 เพศ

1.4.1.2 อายุ

1.4.1.3 ห้องเรียนที่กำลังศึกษา

- 1.4.1.4 เกรดเฉลี่ยสะสม
- 1.4.1.5 ที่พักอาศัย
- 1.4.1.6 ความถนัดด้านวิชาชีพ

1.4.2 **ตัวแปรตาม (Dependent Variables)** คือ ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุณหภูมิกลุ่มสาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 7 ด้าน คือ

- 1.4.2.1 ด้านแผนการเรียนรู้อุณหภูมิ
- 1.4.2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน
- 1.4.2.3 ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน
- 1.4.2.4 ด้านเนื้อหารายวิชา
- 1.4.2.5 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้อุณหภูมิ
- 1.4.2.6 ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
- 1.4.2.7 ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 **ปัจจัยส่วนบุคคล** หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.5.1.1 เพศ หมายถึง นักเรียนทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.5.1.2 อายุ หมายถึง อายุของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ 13 ปี 14 ปี และ 15 ปี

1.5.1.3 ห้องเรียนที่กำลังศึกษา หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2, 3/3, 3/4, 3/5, 3/6, 3/7, 3/8, 3/9, EP A และ EP B โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.5.1.4 เกรดเฉลี่ยสะสม หมายถึง ผลการเรียนของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งออกเป็น 5 ช่วง ได้แก่ ต่ำกว่า 2.00, 2.01-2.50, 2.51-3.00, 3.01-3.50 และ 3.51-4.00

1.5.1.5 ที่พักอาศัย หมายถึง แหล่งที่พักอาศัยของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา / อาศัยอยู่กับลุง-ป้า / อาศัยอยู่กับน้ำ-อา และอาศัยอยู่กับพี่ ปู่-ย่า

1.5.1.6 ความถนัดด้านวิชาชีพ หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีแผนเลือกเรียนกลุ่มสาระการงานอาชีพตามความถนัดซึ่งประกอบด้วย 3 แผน คือ แผนการเรียนธุรกิจ แผนการเรียนอาชีพ ประเพณีวิศวกรรมศาสตร์ และแผนการเรียนอาหารและการโรงแรม

1.5.2 **ปัจจัยในการเลือกเรียน** หมายถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่

1.5.2.1 ด้านแผนการเรียนรู้ หมายถึง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเปิดสอนในแผนการเรียนรู้ที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีแผนการเรียนรู้ที่หลากหลาย และตรงตามความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนเป็นแผนการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้งานได้จริง เป็นต้น

1.5.2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง ผู้สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความรู้ความสามารถในการสอน รวมทั้งมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย และมีการดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี เป็นต้น

1.5.2.3 ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน หมายถึง ภาพลักษณ์ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สั่งสมมาเป็นระยะเวลายาวนาน ไม่ว่าจะเป็นชื่อเสียงของโรงเรียนที่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป มีชื่อเสียงจากการได้รับรางวัลต่างๆ มากมาย รวมทั้งนักเรียนเมื่อจบจากโรงเรียนนี้สามารถเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงได้เป็นจำนวนมาก เป็นต้น

1.5.2.4 ด้านเนื้อหาวิชา หมายถึง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนที่มีความทันสมัย มีการพัฒนาทักษะนักเรียน ซึ่งสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ เป็นต้น

1.5.2.5 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้ หมายถึง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการกำหนดค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่เหมาะสม เช่น ค่าสมัครเข้าเรียน ค่าบำรุงรักษา ค่ากิจกรรมเสริม เป็นต้น

1.5.2.6 ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีอาคารเรียนที่มีความแข็งแรง มีบรรยากาศร่มรื่น สวยงาม เป็นสัดส่วน มีห้องเรียนที่เพียงพอ มีเครื่องอำนวยความสะดวกครบครัน ตลอดจนมีพื้นที่จอดรถเพื่อ รับ-ส่ง นักเรียน เป็นต้น

1.5.2.7 ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตั้งอยู่บนเส้นทางการคมนาคมที่สะดวก มีรถโดยสารประจำทางผ่านหลายสาย และตั้งอยู่ในแหล่งที่มีความเจริญ เป็นต้น

1.5.3 กลุ่มสาระการทำงานอาชีพ หมายถึง เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

1.5.4 นักเรียน หมายถึง บุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

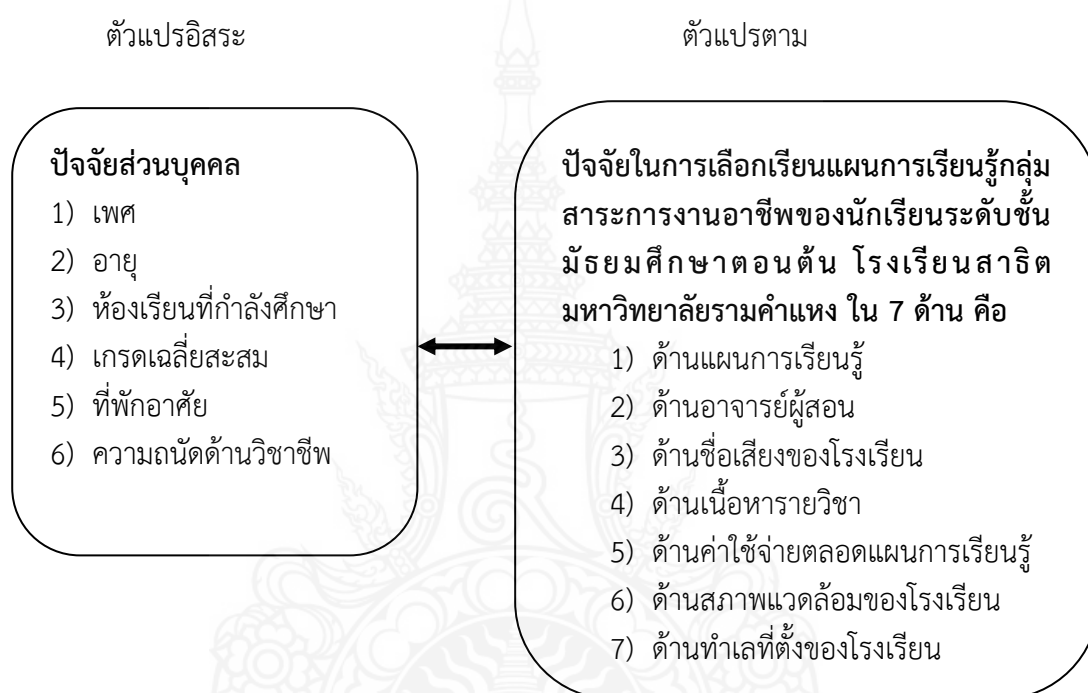
1.5.5 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 หรือช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.5.6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง หมายถึง เป็นสถานศึกษาที่ผลิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษาให้มีคุณภาพตามแนวนโยบายและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

1.6 สมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ห้องเรียนที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย และความถนัดด้านวิชาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

1.7 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัย สามารถเป็นแนวทางให้ผู้ปกครอง ได้ทราบถึงค่าใช้จ่ายโดยประมาณในการเข้าเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการส่งบุตรหลานให้เลือกเรียนอย่างเหมาะสมพอเหมาะกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

1.8.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการแนะนำให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ และความสามารถของนักเรียนต่อไป

1.8.3 ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษา สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนธุรกิจ เพื่อปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน รวมไปถึงเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการบริหารการจัดการศึกษาของผู้บริหารเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับโรงเรียนอื่นต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิทยานิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้ค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน
- 2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกเรียน
- 2.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 2.4 การเรียนสายอาชีพ
- 2.5 การจัดการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา
- 2.6 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน

การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย พบว่า ความเสมอภาคทางด้านโอกาสทางการศึกษา ส่งผลต่อนักเรียนในการศึกษาต่อความเสมอภาคทางการศึกษาและการประกอบอาชีพขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของนักเรียน โดยพิจารณาถึงองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ คือ

2.1.1 สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ จะพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียนจะเกี่ยวข้องกับตัวแปรต่าง ๆ หลายด้าน โดยเฉพาะด้านสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน มีผู้กล่าวไว้ดังนี้

จงจิตต์ อ่ำสิกา (2554) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อ.บ่อทอง จ.ชลบุรี พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ประกอบด้วย เพศ ขนาดของครอบครัว ส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน

วุฒิ ฉลวยศรี (2554) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ดังนี้

1) ด้านความถนัด หมายถึง ศักยภาพที่แสดงถึงแนวโน้มในการที่นักศึกษาจะทำสิ่งใดประสบความสำเร็จในการเลือกเรียน ได้แก่ คณะแผนกทักษะในการปฏิบัติงาน ซึ่งความถนัดเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดให้บุคคลได้มีโอกาสสำรวจตนเองให้เลือกประกอบอาชีพได้ถูกต้องตามความถนัดของตน อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

ประยูร มัยโกคา (2559) พบว่า เพศ อายุ ขนาดของครอบครัว ความสมบูรณ์ของครอบครัว ส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2554) ได้ศึกษาวิจัยการติดตามผลผู้จบ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่ต้องการเรียนต่อและจบการศึกษามีร้อยละ 94 ในจำนวนนี้ ได้เข้าเรียนต่อจริงถึงร้อยละ 31.80 ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับสาย วิชาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเลือกเรียนนั้น พบว่า นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนต่อ สายอาชีพมากกว่าสายสามัญ ยกเว้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่นักเรียนต้องการเลือกเรียนต่อสาย สมัญมากกว่าสายอาชีพ นอกจากนี้ยังศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนต่อและไม่ เรียนต่อ พบว่า สภาพส่วนตัวนักเรียน ได้แก่ การศึกษาสูงสุดของคนในครอบครัว จำนวนพี่ สภาพของ เศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ได้แก่ อาชีพของบิดา ปัญหาค่าใช้จ่ายฐานะของครอบครัว และ ระดับการศึกษาของบิดา รวมทั้งสภาพแวดล้อมด้านการเรียน ซึ่งประกอบด้วย คะแนนสะสมของ นักเรียน การมีโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ใกล้บ้าน การเดินทางมาโรงเรียน และการได้รับการแนะ แนวส่งผลต่อการได้เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2552) ได้ศึกษาการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า เพศ และขนาดของครอบครัวส่งผลต่อ การศึกษาต่อ

เตือนใจ อธิคมภษิต (2552) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเลือกเรียนต่อสาย สมัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง พบว่า นักเรียนต้องการเลือกเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าไม่เรียนต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เพศ มีผลทำให้การเรียนต่อสายวิชาต่างกัน คือ นักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อสายสามัญ มากกว่านักเรียนชาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชายกับนักเรียน หญิงเลือกเรียนต่อสายอาชีพต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายได้ของผู้ปกครอง อาชีพ ของผู้ปกครอง มีผลทำให้ นักเรียนเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เหตุผลสำคัญที่นักเรียนใช้ในการพิจารณาเลือกเรียนต่อ เมื่อพิจารณา โดยส่วนรวมแล้ว เหตุผลที่สำคัญอันดับหนึ่งคือ ต้องการประกอบอาชีพที่มีอัตราเงินเดือนสูง เหตุผลที่ สำคัญอันดับที่สองคือ การประกอบอาชีพที่มั่นคง มีสวัสดิการดี

สมพงษ์ มั่นระวัง (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย พบว่า นักเรียนชายหญิง ต้องการ เรียนต่อถึงร้อยละ 98.98 นักเรียนชายเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนหญิง เลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียน ต่อของนักเรียนมากกว่าครู นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน จะเลือกเรียนสายอาชีพ มากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ครู และข้าราชการอื่น ๆ ผลการเรียนของนักเรียนในปี การศึกษาที่ผ่านมา มีความสำคัญต่อการเลือกสายวิชาของนักเรียนมาก คือ นักเรียนที่มีผลการเรียน สูงจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

อนงค์ คุณสกุล (2559) ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เพศชายและเพศหญิง สนใจอาชีพหมวด วิชาชีววิทยาการมากที่สุด

2.1.2 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ได้แก่ อาชีพของบิดามารดา ปัญหาค่าใช้จ่าย รายได้ของครอบครัว และระดับการศึกษาของบิดามารดา มีผลต่อการได้เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ

สุวัฒน์ เงินฉ่ำและคณะ (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.00 ต้องการศึกษาต่อ อีกร้อยละ 13.00 ไม่ต้องการศึกษาต่อ เฉพาะนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ แยกออกเป็นนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายสามัญ ร้อยละ 50 ด้านวิชาชีพ ร้อยละ 37 และพบว่า นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องร่วมบิดามารดาของนักเรียนทั้งสองกลุ่มใกล้เคียงกัน กลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อมีปัจจัย ดังนี้ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง มากกว่าหรือสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ

จงจิตต์ อ่ำสาธิตา (2554) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อ.บ่อทอง จ.ชลบุรี พบว่า อาชีพของบิดามารดา รายได้ และการส่งเสริมและสนับสนุนของผู้ปกครองส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อ

ประยูร มัยโสภา (2559) พบว่า รายได้ และการส่งเสริมและสนับสนุนของผู้ปกครองส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อ

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2552) ได้ศึกษาการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ต้องการเลือกเรียนวิชาชีพที่หางานทำได้ง่าย รายได้ดี และอาชีพของบิดามารดา ส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อสายอาชีพ

สมพงษ์ มั่นระวัง (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย พบว่า ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าครู นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน จะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ครู รับราชการอื่น ๆ

สวัสดี เรืองฉาย (2558) สำรวจปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนร้อยละ 63.75 ไม่ทราบว่า จะเลือกอาชีพอะไร และนักเรียนเหล่านี้เลือกอาชีพไม่สอดคล้องกับแผนการเรียน นักเรียนร้อยละ 81.50 ไม่แน่ใจว่าจะสอบเข้าสถาบันที่สอนวิชาชีพที่นักเรียนสนใจได้ การเลือกอาชีพกับการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจะสอดคล้องกันเพราะ การเลือกศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายย่อมจะเป็นแนวทางไปสู่อาชีพในอนาคตของนักเรียน การจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจะสนองความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนด้วย ความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียน จึงมีผลและมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะแก้ปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียน

ราตรี รุ่งโรจน์ดี (2555) ได้ศึกษาแนวโน้มการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 98.77 มีความต้องการเรียนต่อและต้องการเรียนต่อในสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ และการศึกษาในชั้นที่สูงขึ้นไป นักเรียนต้องการ

เรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา และสายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อมากที่สุดทั้งในระดับอุดมศึกษา และในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา คือ วิชาการศึกษา หรือวิชาครูเป็นส่วนใหญ่

2.1.3 สภาพแวดล้อมด้านการเรียนและโรงเรียน

จงจิตต์ อ่ำสาธิต (2554) ได้ศึกษาความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อ.บ่อทอง จ.ชลบุรี พบว่าคะแนนสะสมของนักเรียน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2552) ได้ศึกษาการสำรวจความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สนใจเรียนสายอาชีพมากกว่าเรียนสายสามัญ ทั้งนี้เพราะหมวดวิชาที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้ดีและชอบมาก คือ หมวดวิชาการงานอาชีพ และพบว่า นักเรียนสนใจเรียนวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรม ส่วนนักเรียนหญิงสนใจเรียนวิชาชีพประเภทพาณิชยกรรม ใช้ความถนัด ความสนใจของตนเองเปรียบเทียบกับข้อมูลเกี่ยวกับประเภทวิชาชีพที่มีอยู่ในปัจจุบันและในอนาคต ประกอบการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกเรียน

2.2.1 ความหมายของการเลือกเรียน

วาสนา ดิษฐ์พรม (2554) การเลือกเรียน หมายถึง การตัดสินใจเลือกทางเลือกในการเรียนที่มีความพอใจ และเล็งเห็นการนำไปใช้ประโยชน์

จงจิตต์ อ่ำสาธิต (2554) การเลือกเรียน หมายถึง การเลือกทางใดทางหนึ่งจากหนทางที่มีอยู่หลาย ๆ ทางและขึ้นอยู่กับเหตุผลที่เลือก และในการตัดสินใจประกอบด้วยประเภทของการตัดสินใจ คือ การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่แน่นอน การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่ไม่แน่นอนและการตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยงในขั้นตอนการตัดสินใจเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในการที่จะเลือกเรียนและเหตุผลที่ประกอบการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักเรียน

สุเมธ ใจเย็น (2553) การเลือกเรียน หมายถึง การใช้ความคิดในการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาหรือโอกาสในการประเมินหรือพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมและดีที่สุดจากหลายทางเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

เตือนใจ อธิคมภางิต (2557) กล่าวว่า กระบวนการที่บุคคลใดกลุ่มองค์กรใด หรือผู้รับผิดชอบเลือกที่จะปฏิบัติ หรืองดเว้นการปฏิบัติในทางเลือกที่คิดว่าดีที่สุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตนกำหนดไว้

2.2.2 ปัจจัยเกี่ยวกับการเลือกเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับการเลือกเรียนจากงานวิจัยของนักวิชาการและนักวิจัยหลายๆ ท่าน ภายในช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวกับการเลือกเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงปัจจัยเกี่ยวกับการเลือกเรียนตามแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย

นักวิชาการและนักวิจัย	ปัจจัยเกี่ยวกับการเลือกเรียน
ประดิษฐ์พงศ์ โตรธรรมเจริญ (2555)	<ol style="list-style-type: none"> 1) สภาพแวดล้อม 2) หลักสูตรการศึกษา 3) ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร 4) ความน่าเชื่อถือของสถาบัน
ฉันทากร ช่วยทุกข์เพื่อน (2559)	<ol style="list-style-type: none"> 1) ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 2) ด้านหลักสูตร 3) ด้านอาจารย์ผู้สอน 4) ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน 5) ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดลอม 6) ด้านสวัสดิการและการบริการ 7) ด้านการประชาสัมพันธ์ 8) ด้านค่านิยม
สมทรง ลาวัณย์ศิริ (2554)	<ol style="list-style-type: none"> 1) ด้านภูมิหลัง 2) ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม 3) ด้านความสามารถส่วนบุคคล 4) ด้านความคาดหวังของนิสิตและผู้ปกครองที่มีต่อมหาวิทยาลัย 5) ด้านอิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ 6) ด้านหลักสูตรและคุณภาพของมหาวิทยาลัย 7) ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย 8) ด้านค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของมหาวิทยาลัย
ทรงธรรม ธีระกุล และคณะ (2553)	<ol style="list-style-type: none"> 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านอาจารย์และบุคลากร 4) ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา 5) ด้านช่องทางการให้บริการ 6) ด้านกายภาพ 7) ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

นักวิชาการและนักวิจัย	ปัจจัยเกี่ยวกับการเลือกเรียน
อัจฉรีย์ รุ่งบุญพิมุขวงศ์ (2553)	<ol style="list-style-type: none"> 1) ปัจจัยด้านชื่อเสียง 2) ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ปัจจัยด้านการแนะนำ 4) ปัจจัยด้านอิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญ 5) ปัจจัยด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ 6) ปัจจัยด้านเจตคติต่ออาชีพครู 7) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ
ปาริชาติ คุณปลื้ม (2552)	<ol style="list-style-type: none"> 1) ปัจจัยด้านอุปกรณ์การเรียน 2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม 3) ปัจจัยด้านคุณภาพในการให้บริการ 4) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ 5) ปัจจัยด้านสถานที่ ทำเล/ที่ตั้ง 6) ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน 7) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน 8) ปัจจัยด้านการเพิ่มโอกาสในการหางานทำในอนาคต 9) ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน 10) ปัจจัยด้านหลักสูตร/จำนวนสาขาวิชา
ติณพัฒน์ แก้วยอด (2552)	<ol style="list-style-type: none"> 1) ปัจจัยทางสังคม <ol style="list-style-type: none"> 1.1) ความคิดเห็นของเพื่อน 1.2) ความคิดเห็นของคนรัก 1.3) ความคิดเห็นของอาจารย์ 1.4) ความคิดเห็นของครอบครัว 2) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
ณิชารัทธ์ จรัชแพ้ว (2552)	<ol style="list-style-type: none"> 1) สภาพทั่วไปทางสังคมและเศรษฐกิจ 2) สภาพแวดล้อมด้านการเรียน 3) สภาพแวดล้อมด้านสถานศึกษา
วาสนา ดิษฐ์พรหม (2554)	<ol style="list-style-type: none"> 1) ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนบุคคล เช่น ความรู้พื้นฐาน ความสามารถ วิสัยทัศน์ และประสบการณ์ 2) ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ 3) ปัจจัยด้านหลักสูตร 4) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ขององค์กร

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะพิจารณาปัจจัยเกี่ยวกับการเลือกเรียนทั้ง 7 ปัจจัย ที่ผู้วิจัยวิเคราะห์มาจากนักวิชาการและนักวิจัย ดังนี้

1) ด้านแผนการเรียนรู้

วาสนา ดิษฐ์พรม (2554) สรุปไว้ว่า ลักษณะของหลักสูตรเกิดจากการวางแผนงานที่รัดกุม มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้ตรงตามความมุ่งหมายของผู้เรียน และให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ การจัดทำหลักสูตรควรคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสและสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสนใจ โดยเนื้อหาต้องมีความสมบูรณ์เพียงพอที่จะส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เรียน และเนื้อหาควรมีความคล่องตัว สามารถยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนให้ทันต่อความต้องการของสังคม

มาเรียม นิลพันธุ์ (2550) กล่าวว่า หลักสูตร ถือเป็นหัวใจของการศึกษา การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีหลักสูตรเป็นข้อกำหนด หรือเป็นแผนในการศึกษา ว่าผู้เรียนจะต้องเรียนรู้อะไร ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าหลักสูตรเป็นแม่บทที่สำคัญในการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรต้องมีข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการตัดสินใจกำหนดรูปแบบของหลักสูตร ข้อมูลเหล่านี้ได้มาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์วิจัย สังเคราะห์ให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้

2) ด้านอาจารย์ผู้สอน

Grush; & Costin (1975) ให้ความเห็นว่าครูที่มีประสิทธิภาพ ควรเป็นครูที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นผู้นำที่ขยันขันแข็งกล่าวคือ มีความสามารถและกระตือรือร้น ในการเรียนการสอน เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต นำไว้วางใจรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับนักเรียนเสมอ มีความเข้าใจนักเรียนได้ดี ควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน โดยการให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนชี้แจงวัตถุประสงค์และเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน สามารถควบคุมชั้นเรียนได้ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ให้ความรู้ให้นักเรียนได้ทันกับความรู้ใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดจนเป็นคนมีอารมณ์ขันด้วย

ชูเกียรติ โพธิ์มัน (2558) กล่าวว่า ผู้สอน หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนต้องมีบุคลิกภาพดี มีการแสดงออกทางกายและความคิดที่ดี เช่น มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีร่างกายที่แข็งแรงการแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เป็นคนมีเหตุมีผลและมีกิริยาท่าทางที่เหมาะสมและผู้สอนยังต้องมีสมรรถภาพในด้านวิชาชีพ ได้แก่ความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนได้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและเข้าใจหลักสูตรเป็นอย่างดี

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2554) กล่าวว่า ผู้สอนหรือครู หมายถึง บุคลากรวิชาชีพผู้ทำหน้าที่สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่ขาดไม่ได้ บุคลิกภาพและความสามารถของผู้สอน มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่ดีและรู้จักเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

รังสีจันทร์ สุวรรณสทิศกร (2555) สรุปได้ว่า ผู้สอน หมายถึง บุคลากร ซึ่งทำหน้าที่สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

3) ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน

วิลาวลัย แสนเผ่า (2557) ได้สรุปเกี่ยวกับด้านชื่อเสียงของสถานศึกษา ชื่อเสียงเป็นความประทับใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง หรือองค์กรใดองค์หนึ่ง หรืออาจเรียกว่าภาพลักษณ์ ชื่อเสียงประวัติโรงเรียน หมายถึง เกียรติประวัติที่โรงเรียนมีความเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ความเชื่อมั่น ความเชื่อถือต่อโรงเรียน

วาสนา ดิษฐ์พรม (2554) ได้สรุปว่า ชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้และเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เช่น อาจเปลี่ยนจากภาพลักษณ์ที่ดีเป็นภาพลักษณ์ที่ไม่ดีได้ หรือเปลี่ยนจากภาพลักษณ์ที่ไม่ดีมาเป็นดีก็ได้ การประชาสัมพันธ์จะมีบทบาทอย่างมากในการเสริมสร้างและเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์โดยการทำให้ภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่หน่วยงานเป็นหน้าที่ของสมาชิกทุกคนในสถาบันองค์กร ซึ่งจะต้องให้ความร่วมมือด้วยดี เพราะการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีนั้น ถ้าปราศจากความร่วมมือจากบรรดาสมาชิกขององค์กรแล้ว จะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ ภาพลักษณ์ของสถาบันองค์กรนั้นต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริงเท่านั้น และต้องมีการสื่อสารไปยังกลุ่มประชาชนเป้าหมายอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อเป็นการต่อยอดและรักษาภาพลักษณ์ให้คงอยู่ตลอดไป

เสรี วงษ์มณฑา (2552) กล่าวว่า การสร้างภาพลักษณ์ต้องอาศัยกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เมื่อตัดสินใจได้ว่าจะใช้ข้อดีข้อเสียใดเป็นจุดแข็งในการสร้างภาพลักษณ์ โดยใช้หลักการสร้างภาพที่มีความสำคัญประการหนึ่ง คือ การกำหนดของสถาบัน องค์กรให้มีความแตกต่างจากผู้อื่น แล้วจึงสร้างภาพให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยผู้สร้างต้องมีความสามารถในการสื่อสารเลือกใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาพ สัญลักษณ์ ฯลฯ ที่สามารถสื่อความหมายซึ่งต้องตีความเป็นภาษาที่น่าสนใจเหมาะสมกับสภาพการณ์ โดยการสร้างภาพในขั้นตอนนั้นต้องอาศัยความคิดและการกระทำในลักษณะที่เป็นความคิดสร้างสรรค์ จึงจะทำให้ภาพลักษณ์มีความเด่นและน่าสนใจ

Kotler, P and Armstron. G (2007) กล่าวว่า การเผยแพร่ภาพลักษณ์นั้นผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ด้วยจังหวะที่เหมาะสม เพื่อให้เข้าถึงประชาชนผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดการยอมรับในที่สุด สำหรับการกระจายภาพลักษณ์นั้น สื่อมวลชนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่จะต้องทำให้สื่อมวลชนยอมรับและเห็นด้วยกับภาพลักษณ์นั้น ตั้งแต่ในเบื้องต้น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการเผยแพร่ภาพลักษณ์สู่มวลชนต่อไป

4) ด้านเนื้อหารายวิชา

กนกรส วงษ์เล็ก (2551) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ มีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ และกิจกรรมหลักที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยความเข้าใจ ก็คือกิจกรรมที่มีการปรับความเข้าใจในระหว่างบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมนอกจากจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนแล้วผู้สอนก็ยังสามารถสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนได้โดยง่ายอีกด้วย

อำนาจ เถาตระกูล (2554) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน คือกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์การสอนที่ได้กำหนดไว้ มีลำดับขั้นของกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เริ่มตั้งแต่น้อยไปยากให้เห็นเป็นลำดับ และที่สำคัญผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้

สุพิน บุญชูวงศ์ (2553) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน คือกิจกรรมที่นักเรียนเข้าไปมีส่วนร่วมและทำให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดหมายที่ต้องการ กิจกรรมการเรียนเป็นการออกแบบในการจัดประสบการณ์ เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและมีความเข้าใจต่อการเรียนในเรื่องนั้น ๆ

รัตนา ประเสริฐศรี (2553) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนไว้ว่าหมายถึงถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน วิธีการสอนการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนนั้นเกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่หลักสูตรต้องการโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตลอดจนคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ทั้งการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ พร้อมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้

5) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้

วิลาวัลย์ แสนเผ่า (2557) ได้สรุปเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองต้องจ่ายทั้งหมดเพื่อการศึกษาแก่บุตรหลาน ซึ่งค่าใช้จ่ายหลักประกอบด้วยค่าแรกเข้า ค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ และอุปกรณ์การศึกษา ค่าเดินทางและค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2554) ได้ให้คำจำกัดความของค่าใช้จ่ายของนักเรียนว่า เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนสำหรับใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษา และค่าหนังสือ ค่าพาหนะในการเดินทางไปโรงเรียน ค่าเครื่องแต่งกาย ค่ากิจกรรมต่าง ๆ และอุปกรณ์การเรียนทุกชนิด ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองต้องจ่ายในการศึกษาแก่บุตรหลานซึ่งผู้ปกครองเป็นผู้ลงทุน ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าอาหาร ค่ากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนนั่นเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของครอบครัวได้ ดังนั้น การที่พ่อแม่ผู้ปกครองจะทำการตัดสินใจลงทุนทางการศึกษาให้แก่บุตรหลาน จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของครอบครัวประกอบด้วย หากค่าใช้จ่ายทางการศึกษาสูงย่อมส่งผลกระทบมากขึ้น เพราะทำให้ครอบครัวเดือดร้อนต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวได้

6) ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

วิลาวัลย์ แสนเผ่า (2557) ได้สรุปเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดสภาพสิ่งต่าง ๆ ทั้งกายภาพและชีวภาพรอบตัวให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการทางสติปัญญาถึงขีดความสามารถที่แต่ละคนมีอยู่

Harold (1964) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมว่า หมายถึง ระบบการศึกษา ระบบการปกครอง และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทัศนคติ และความสนใจของตนเอง

ชูศรี จวงจันทร์ (2552) ความหมายของสภาพแวดล้อม หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในสถาบัน ซึ่งรวมทั้งสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สภาพการณ์ที่เป็นรูปธรรม แนวความคิด บรรยากาศ ระบบการศึกษา การปกครอง ตลอดจนถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทุกด้านของนักเรียน นักศึกษา ทั้งร่างกายและจิตใจ อารมณ์สังคม สภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาที่ดีจะกระตุ้นส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาตนเองไปสู่จุดหมายตามที่สถาบันการศึกษา กำหนด

Robbins (1990) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม (environment) ว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายนอกองค์การ คือ เป็นภาพรวมทั้งหมด ส่วนองค์การถือว่าเป็น ส่วนประกอบย่อยที่อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมภายนอกนั้น และองค์การจะอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกด้วย

7) ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน

ละเอียด ศรีหาเหง่า (2558) การจัดจำหน่าย หมายถึง การดำเนินการบริการการจัดการของสถานศึกษา ซึ่งช่องทางการจำหน่าย หมายถึง สถานที่ให้บริการในส่วนแรก คือ การเลือกทำเลที่ตั้ง (Location) การเลือกทำเลที่ตั้งของธุรกิจบริการมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะธุรกิจบริการที่ผู้บริโภคต้องไปรับบริการจากผู้ให้บริการในสถานที่ที่ผู้ให้บริการจัดไว้ เพราะทำเลที่ตั้งเป็นตัวกำหนดกลุ่มของผู้บริโภคที่จะเข้ามาใช้บริการ ดังนั้น สถานที่ให้บริการต้องสามารถครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการกลุ่มเป้าหมายได้มากที่สุด และคำนึงถึงทำเลที่ตั้งของคู่แข่งด้วย โดยความสำคัญของทำเลที่ตั้ง จะมีความสำคัญมากน้อยต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะของธุรกิจบริการแต่ละประเภท

สุเมธ ใจเย็น (2553) ปัจจัยด้านสถานที่ ได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงเรียน ต้องมีลักษณะที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในทำเลที่เหมาะสมในการเดินทางไปมาได้สะดวก ใกล้แหล่งชุมชน มีรถประจำทางผ่าน และมีที่จอดรถกว้างขวาง

2.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.3.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ใช้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพที่ดีและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก พร้อมกันนี้ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น (ทองยูน เหล่าเคน, 2555)

2.3.1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้เป็นทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการเรียนต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

2.3.1.2 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- 1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
- 3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 4) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
- 5) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 6) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกโรงเรียน และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.3.1.3 จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 2) มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
- 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย
- 4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมไทย และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.3.1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

- 1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนคติของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล

ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และความเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหา มีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม การรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการสร้างเทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

2.3.1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุขในฐานะพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ดังนี้

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างเพียงพอ
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

2.3.1.6 มาตรฐานการเรียนรู้

- 1) ภาษาไทย
- 2) คณิตศาสตร์
- 3) วิทยาศาสตร์
- 4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- 5) สุขศึกษาและพลศึกษา
- 6) ศิลปะ
- 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 8) ภาษาต่างประเทศ

2.3.2 สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องเรียนตลอด 12 ปีการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (สิทธิบัตร รัชสมัยการ, 2552) เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ประกอบมาจากหลายแขนงวิชา โดยการนำวิทยาการแขนงวิชาการต่าง ๆ ในสาขาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.3.2.1 สารที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ง 1.1 และ ง 1.2 ซึ่งมาตรฐานทั้ง 2 ข้อ มีมาตรฐานช่วงชั้นของมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ดังนี้

1) มาตรฐาน ง (1) เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น 1-3

1.1) เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการ วิธีการ ขั้นตอน กระบวนการในการทำงาน การจัดการ ความสามารถทำงาน ประเมินผลการทำงาน

1.2) เลือกใช้ ซ่อมแซม ดัดแปลง เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงาน

1.3) สามารถปรับเปลี่ยนแนวคิดใหม่ในการทำงาน

1.4) ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม มุ่งมั่น อดทน

1.5) ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

2) มาตรฐาน ง (2) มีทักษะ กระบวนการทำงานและการจัดการ การทำงานเป็นกลุ่มการแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่องาน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น 1-3

2.1) สามารถวิเคราะห์งาน วางแผนการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผน ประเมินและปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน

2.2) สามารถทำงานในฐานะผู้นำ/สมาชิกกลุ่มและใช้วิธีการที่หลากหลายในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในกลุ่ม

2.3) สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ

2.4) สามารถวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา สร้างทางเลือกที่หลากหลายในการแก้ปัญหา ตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสมและแก้ปัญหาตามแนวทางที่เลือก

2.5) มีความมุ่งมั่นทำงานจนสำเร็จเห็นคุณค่าของการทำงาน ทำงานอย่างมีความสุข และกตัญญูในการทำงานด้วยความประณีต รอบคอบ ปลอดภัยและสะอาด

2.3.2.2 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

การจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีกลวิธีในการจัดการเรียนรู้ที่เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับกลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี แนวความคิดหลัก การจัดการเรียนรู้มีลักษณะดังนี้

1) จัดการเรียนรู้ให้ครบองค์รวมของการพัฒนาตามศักยภาพผู้เรียน คือ ผู้เรียนต้องมีทั้งความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

2) จัดการเรียนรู้ต้องกำหนดเป็นงาน (Task) โดยแต่ละงานต้องฝึกฝนผู้เรียนตามโครงสร้างการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีทั้ง 7 ข้อ คือ

2.1) ความหมายของงาน

2.2) ความสำคัญและประโยชน์ของงาน

2.3) มีทักษะที่สนับสนุนหลักการของงาน

2.4) วิธีการและขั้นตอนของการทำงาน

2.5) กระบวนการทำงาน การจัดการเทคโนโลยี เทคโนโลยี

สารสนเทศและแนวทางในการประกอบอาชีพ

2.6) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน การสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่

2.7) คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมในการทำงานและประกอบอาชีพ

3) การจัดการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถนำความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมจากสาระภายในกลุ่มมาบูรณาการกันได้ หรือนำสาระจากกลุ่มสาระวิชาอื่นมาบูรณาการกับกลุ่มสาระของกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีก็ได้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานตามกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ฯลฯ จนเกิดทักษะในการทำงานและได้ชิ้นงาน รวมทั้งสร้าง พัฒนางานและวิธีการใหม่

4) จัดการเรียนรู้ได้ทั้งภายในชั้นเรียน นอกชั้นเรียน โดยจัดในสถานที่ปฏิบัติงาน แหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ ฯลฯ ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของสถานศึกษา ผู้เรียนและดุลพินิจของผู้สอน โดยคำนึงถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจและเทคโนโลยี

5) จัดการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนกำหนดงานที่มีความหมายกับผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ ความสำคัญ ย่อมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน

6) จัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนต้องคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ ความพร้อมทางร่างกาย อุนิสัย สติปัญญาและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

2.3.3 คุณภาพผู้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.3.3.1 เข้าใจกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงาน มีทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา และทักษะการจัดการ มีลักษณะนิสัยการทำงานที่เสียสละ มีคุณธรรม ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและถูกต้อง และมีจิตสำนึกในการใช้พลังงานทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัดและคุ้มค่า

2.3.3.2 เข้าใจกระบวนการเทคโนโลยีและระดับของเทคโนโลยี มีความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาหรือสนองความต้องการ สร้างสิ่งของเครื่องใช้ หรือวิธีตามกระบวนการเทคโนโลยีอย่างถูกต้องและปลอดภัย โดยถ่ายทอดความคิดเป็นภาพฉายเพื่อนำไปสู่การสร้างชิ้นงานหรือแบบจำลองความคิดและการรายงานผล เลือกใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม และมีการจัดการเทคโนโลยีด้วยการลดการใช้ทรัพยากร หรือเลือกใช้เทคโนโลยีที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2.3.3.3 เข้าใจหลักการเบื้องต้นของการสื่อสารข้อมูล เครือข่ายคอมพิวเตอร์ หลักการและวิธีแก้ปัญหา หรือการทำโครงการด้วยกระบวนการทางเทคโนโลยีสารสนเทศ มีทักษะการค้นหาข้อมูลและการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ปัญหา สร้างชิ้นงานหรือโครงการจากจินตนาการ และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนำเสนอผลงาน

2.3.3.4 เข้าใจแนวทางการเลือกอาชีพ เจตคติที่ดี และเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพ วิธีการหางานทำ คุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับการมีงานทำ วิเคราะห์แนวทางเข้าสู่อาชีพ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ และประสบการณ์ต่ออาชีพที่สนใจ และประเมินทางเลือกในการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความรู้ ความถนัด และความสนใจ

2.4 การเรียนสายอาชีพ

2.4.1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

อาชีพมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง เพราะเกี่ยวกับการดำรงชีวิต เศรษฐกิจ เกียรติยศ ชื่อเสียง และความพึงพอใจในตัวเอง ทุกคนที่ศึกษาเล่าเรียนก็เพื่อจุดหมายที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งได้มีผู้ศึกษาถึงทฤษฎีการเลือกอาชีพได้อย่างกว้างขวาง ดังนี้

จงจิตต์ อ่ำสาธิตา (2554) กล่าวถึงทฤษฎีของ Hoppock ความต้องการของบุคคล และความสำคัญของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่า เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพ โดยกล่าวถึงหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพ คือ

1) บุคคลเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง และความต้องการประการหนึ่ง คือ ความต้องการที่ปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง

2) อาชีพที่บุคคลเลือก มักจะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่า จะสนองความต้องการส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นได้ดีที่สุด

3) บุคคลอาจจะรับรู้ความต้องการของตนอย่างชัดเจนถูกต้อง และจะรับรู้อย่างเลือนลางว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลที่รับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใด ความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

4) พัฒนาการทางอาชีพเริ่มขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรก อาชีพช่วยสนองความต้องการของตนได้

5) พัฒนาการทางอาชีพจะเจริญก้าวหน้าไป และอาชีพที่เลือกจะดีขึ้นถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเรียกว่า จะสนองความต้องการแรงงานเองได้ดีเพียงใด และความสามารถในการคาดคะเนนั้น จะขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะวินิจฉัยเคราะห์ได้กระจ่างชัด

6) ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ

7) ข้อเสนอแนะทางอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่าง ๆ ที่สนองความต้องการของตน และช่วยให้บุคคลคาดคะเนได้ว่า อาชีพใดสนองความต้องการของตนเองได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

8) ความพึงพอใจในงานหรืออาชีพ จะขึ้นอยู่กับงานที่บุคคลได้ทำนั้น สมองความต้องการภาพที่บุคคลนั้นได้คาดหวังมาน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จากอัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง และความต้องการที่คาดหวังได้รับการตอบสนอง

9) ความพึงพอใจในผลจากงาน จึงสนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบัน หรือผลมาจากงานซึ่งมีทำที่ว่าจะสนองความต้องการของบุคคลนั้นในอนาคต

10) การเลือกอาชีพของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือก จะเปลี่ยนได้เสมอ ถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่า

กนกศักดิ์ ประสงค์ศิลป์ (2554) กล่าวถึงทฤษฎีของ S.L.Holland ได้เสนอทฤษฎีการเลือกอาชีพโดยมีหลักการที่ว่าบุคคลจะเลือกอาชีพตามลักษณะบุคลิกภาพของตน และได้แบ่งหลักใหญ่ๆ ในการเลือกอาชีพไว้ 4 ประการ คือ

1) การเลือกอาชีพเป็นเครื่องมือซึ่งบุคลิกภาพของบุคคล การที่บุคคลเลือกอาชีพใดก็แสดงว่าบุคลิกภาพไปในทิศทางนั้น

2) ทุกคนมีแนวความคิดและจินตนาการเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของอาชีพนั้น ๆ ก็ตาม แนวคิดดังกล่าวจะมีผลต่อการเลือกอาชีพของบุคคล เช่น บางคนอยากเลือกทำงานธนาคาร เพราะเข้าใจว่าจะได้ทำงานสบาย งานเบา ได้แต่งตัวโก้ สวย แต่โดยข้อเท็จจริงงานดังกล่าวต้องรับผิดชอบทั้งเงินและงานอื่น ๆ

3) บุคคลเลือกอาชีพคล้ายคลึงกัน จะมีบุคลิกภาพคล้ายคลึงกันด้วย เช่น การตอบสนองหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหาคล้ายกัน ทำให้เกิดบุคลิกภาพทางอาชีพขึ้น

4) บุคคลเลือกอาชีพตรงตามบุคลิกภาพของเขา จะทำให้เกิดความพึงพอใจ และถ้าสิ่งแวดล้อมทางอาชีพสอดคล้องกับบุคลิกภาพ ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น

2.4.2 การจัดกลุ่มอาชีพตามบุคลิกภาพ

กนกศักดิ์ ประสงค์ศิลป์ (2554) และราตรี รุ่งโรจน์ดี (2555) กล่าวถึง การจัดกลุ่มอาชีพของ Holland สามารถแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม คือ

1) บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Realistic

เป็นบุคคลที่สนใจงานที่เป็นรูปธรรม ชอบทำงานกลางแจ้ง งานใช้ทักษะเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องจักร มีความสามารถทางด้านช่าง เช่น เครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า งานทางด้านเทคนิค แต่ไม่ชอบการเข้าสังคม หลีกเลี่ยงการทำงานกับคนหมู่มาก ไม่ชอบเป็นจุดสนใจของผู้อื่น บุคลิกโดยทั่วไป คือ เป็นคนขี้อาย ค่อนข้างเก็บตัว มัธยัสถ์ เป็นคนเปิดเผย จริงจัง ทำงานเสมอต้นเสมอปลาย อาชีพที่เหมาะสมกับคนในกลุ่มนี้ ได้แก่ อาชีพ กลุ่มวิศวกรรม ช่างเทคนิคต่าง ๆ อาชีพทางเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง ช่างตัดเสื้อ เป็นต้น

2) บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Investigative

บุคคลกลุ่มนี้สนใจงานด้านการสังเกต วิเคราะห์ ความคิดอ่านที่มีเหตุผล เช่น งานทางวิชาการ งานด้านวิทยาศาสตร์ การทดลอง บุคลิกภาพทั่วไป คือ มีความเชื่อมั่นและมีความคิดของตนเอง ชอบวิจารณ์ ชอบใฝ่หาความรู้ เฉลียวฉลาด รักอิสระ และมักชอบหลีกเลี่ยงกิจกรรมทางสังคม อาชีพในกลุ่มนี้ คือ อาชีพทางวิชาการทุกแขนง นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ นักเศรษฐศาสตร์ นักอุตุนิยมวิทยา นักธรณีวิทยา เป็นต้น

3) บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Artistic

ผู้สนใจอาชีพประเภทนี้ เป็นผู้ที่ชอบทางด้านนามธรรม ชอบความอิสระ ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการทางด้านศิลปะ ไม่ชอบงานที่เป็นระเบียบแบบแผน หลีกเลี่ยงงานประเภทเป็นรูปธรรม มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความถนัดทางภาษา วรรณคดีมากกว่าทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ บุคลิกภาพทั่วไป คือ เป็นคนจิตใจอ่อนไหว มีความรู้สึกรุนแรง มีความเพ้อฝัน เจ้าอารมณ์ ไม่มีระเบียบ มีความคิดริเริ่ม อาชีพของคนในกลุ่มนี้ คือ งานทางด้านศิลปะ งานแสดง นักเขียน นักออกแบบ นักแต่งบทละคร นางแบบ เป็นต้น

4) บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Social

บุคคลกลุ่มนี้มีทักษะทางด้านสังคมดี ชอบติดต่อกับผู้อื่น สนใจที่จะให้ความรู้ ฝึกหัดอบรม และพัฒนาสั่งสอนผู้อื่น ชอบกิจกรรมลักษณะบริการชุมชน ทำให้กับสังคม บุคลิกภาพทั่วไป คือ เป็นผู้ที่มีจิตใจชอบช่วยเหลือผู้อื่น จูงใจผู้อื่นได้ดี มีทักษะในการเข้ากับคน มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี อาชีพของคนในกลุ่มนี้ ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ครูอาจารย์ผู้สอน พนักงานต้อนรับ ตัวแทนทางธุรกิจ นักแนะแนว และจิตวิทยา เป็นต้น

5) บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Enterprising

บุคคลในกลุ่มนี้ ชอบกิจกรรมเกี่ยวข้องกับงานด้านเศรษฐกิจ ชอบเสี่ยง ชอบแสดงออกมีความกระตือรือร้น มีแรงกระตุ้นในการทำงานสูง ไม่ชอบงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวิทยาศาสตร์หรือทางเทคนิค บุคลิกภาพทั่วไป คือ เข้าสังคมได้ดี มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีความทะเยอทะยาน มีความสนใจทางการเมือง เศรษฐกิจ เปิดเผย ช่างพูด มีความสามารถในการควบคุมดูแล และการวางแผน อาชีพในกลุ่มนี้ ได้แก่ การค้าขาย นายหน้า งานธนาคาร ผู้จัดการร้าน ทนายความ โฆษก นักแสดง พนักงานขายสินค้า เป็นต้น

6) บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Conventional

เป็นบุคคลที่สนใจกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม ความเป็นระเบียบและกิจกรรมที่ยอมรับของสังคม ยึดถือแบบอย่างตามประเพณี ชอบทำงานตามแบบอย่างมากกว่าการริเริ่มด้วยตนเอง บุคลิกภาพทั่วไป คือ ชอบอนุรักษนิยม มีความเยือกเย็น อ่อนน้อม เรียบร้อย คล่องแคล่ว

เจ้าระเบียบ ไม่ค่อยยืดหยุ่น ขาดจินตนาการ ชอบเลียนแบบ อาชีพในกลุ่มนี้ ได้แก่ งานสำนักงาน งานบัญชี เลขานุการ เสมียน ฝ่ายบุคคล พนักงานรับจ่ายเงิน พนักงานพิมพ์ดีด เป็นต้น

2.4.3 ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ

ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพของ Ginzberg (จงจิตต์ อ่ำสาริกา, 2554) ได้กล่าวถึงหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการเลือกอาชีพว่า เป็นกระบวนการตั้งแต่เกิดจนตาย มีความสำคัญกับพัฒนาการของอายุของแต่ละบุคคล และการเลือกอาชีพเกิดจากการประนีประนอม ในขั้นสุดท้ายระหว่างความสามารถ ความสนใจ และความเป็นจริงของสภาพแวดล้อม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ช่วง คือ

1) ระยะเวลาเพื่อฝัน (Fantasy Period) ระหว่างอายุ 1-11 ปี เป็นช่วงวัยเด็กตอนต้นถึงอายุ 11 ปี เป็นระยะที่เด็กคิดเพื่อฝันเองว่า โตขึ้นจะประกอบอาชีพอะไร โดยความคิดนี้อาจได้รับมาจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ ผู้ปกครอง โดยที่ไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าเป็นไปได้หรือไม่ แต่เป็นสิ่งที่เด็กได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเขา ไม่คำนึงถึงศักยภาพหรือความสามารถของตนเอง

2) ระยะเวลาการเปลี่ยนแปลง (Tentative Period) อายุระหว่าง 11-18 ปี เป็นระยะเวลาเลือกอาชีพที่ไม่ตกลงใจแน่นอน เริ่มจากการที่เด็กสังเกตออกมา มีกิจกรรมบางชนิดที่เขาสนใจ และชอบมากกว่ากิจกรรมอื่น ต่อมาเขาก็เริ่มรู้สึกว่าเขาทำกิจกรรมที่สนใจได้ดีกว่ากิจกรรมชนิดอื่น เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนๆ ด้วยกัน ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและมองเห็นคุณค่าในกิจกรรมนั้น ๆ มากกว่า ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นย่อย ๆ คือ

2.1) ระยะเวลาความสนใจ (Interest Stage) อยู่ในช่วงระหว่าง 11-12 ปี การเลือกอาชีพจะอยู่ในความสนใจ ซึ่งส่วนมากจะมีความสัมพันธ์กับความปรารถนาในระยะเพื่อฝัน อย่างไรก็ตามบุคคลเริ่มตระหนักในความสัมพันธ์ของความสามารถอยู่บ้าง

2.2) ความสามารถ (Capacity Stage) อยู่ในช่วงอายุ 13-14 ปี การเลือกอาชีพในขณะนี้ เด็กจะคำนึงถึงความสนใจ โดยการประเมินจากความสามารถของตนเอง แต่ความรู้ในเรื่องความสามารถของตนเองยังไม่สมบูรณ์นัก การเลือกอาชีพซึ่งยังไม่เป็นการตัดสินใจที่แน่นอน

2.3) ระยะเวลาค่านิยม (Value Stage) อยู่ในช่วงอายุ 15-16 ปี ค่านิยมจะเริ่มเข้าสู่กระบวนการตัดสินใจในการเลือกอาชีพ โดยบุคคลจะให้ความสำคัญเหนือกว่าความสนใจ และความสามารถของตนเอง

2.4) ระยะเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อ (Transition Stage) อยู่ในช่วงอายุ 17-18 ปี ในระยะนี้บุคคลเริ่มมองถึงบทบาทของอาชีพในอนาคต โดยคำนึงถึงองค์ประกอบของความเป็นจริงมากขึ้น เด็กหญิงจะมีการปรับตัวให้เข้ากับบทบาทในอนาคต ได้แก่ บทบาทของการเป็นภรรยา และการเป็นมารดา และมักจะคำนึงถึงการแต่งงานมากกว่าการทำงาน ในขณะที่เด็กชายจะมุ่งถึงการเลือกอาชีพ อย่างไรก็ตามหนึ่งมากกว่า อย่างไรก็ตาม ในการเลือกอาชีพ บุคคลจะคำนึงถึงความสนใจ ความสามารถ และค่านิยม และสถานะความเป็นจริงอื่น ๆ ยังนำมาพิจารณาน้อยมาก การวางแผนส่วนใหญ่ยังไม่มีการวางแผนที่แน่นอน แต่บุคคลจะตระหนักว่า การตัดสินใจของตนในขณะนี้จะมีผลต่ออนาคตของตน

3) ระยะเวลาพิจารณาตามสภาพความเป็นจริง (Realistic Period) อยู่ในช่วงอายุ 18-21 ปี เป็นระยะที่บุคคลพิจารณาตนเอง และอาชีพประกอบกันเพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกอาชีพ จะเป็นขั้นที่พิจารณาตามสภาพความเป็นจริง ไม่มีการเพื่อฝันอีกต่อไป แบ่งออกเป็นขั้นย่อย 3 ขั้น คือ

3.1) ชั้นสำรวจอาชีพ เป็นชั้นที่บุคคลจะสำรวจว่าอาชีพใดเหมาะกับเขาบ้าง จะมีการประเมินผลตนเองในพฤติกรรมทางอาชีพของเขาอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับความเป็นจริงมากขึ้น

3.2) ชั้นรวมตัวของความคิดที่จะเลือกอาชีพ เป็นชั้นที่เด็กก้าวสู่แบบแผนการเลือกอาชีพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น การเลือกอาชีพของเขาในระยณะนี้ จะขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่เขาประสบในชั้นสำรวจอาชีพด้วย

3.3) ชั้นเลือกอาชีพที่เจาะจง เด็กตัดสินใจเลือกอาชีพที่เจาะจงยิ่งขึ้น ไม่ใช่เป็นการคิดกว้าง ๆ ลอย ๆ เท่านั้น ว่าจะประกอบอาชีพใด เช่น มีใบป่งเพียงแต่จะเรียนวิชาทางการศึกษา แต่จะเน้นชัดไปว่าเป็นสาขาอะไร เช่น สาขาพลานามัย เป็นต้น

2.5 การจัดการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา เป็นการศึกษาที่ต่อเนื่องจากประถมศึกษา จัดสำหรับผู้เรียนที่มีอายุ 12-17 ปี ซึ่งแบ่งการจัดการศึกษาออกเป็น 2 ตอน คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.5.1 ความหมายของมัธยมศึกษา

กนกศักดิ์ ประสงค์ศิลป์ (2554) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรม ความรู้ความสามารถ และทักษะต่อจากระดับประถมศึกษา ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความต้องการ ความสนใจ ความถนัดของตนเอง ทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนมีความสามารถในการประกอบกิจการงานและอาชีพตามควรแก่วัย

นอกจากนี้ กนกศักดิ์ ประสงค์ศิลป์ (2554) ยังกล่าวว่า การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัด และความสนใจเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อให้เพียงพอแก่การประกอบกิจการงานและอาชีพที่ตนถนัด ทั้งอาชีพอิสระและรับจ้าง รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และทักษะทางสังคมที่จำเป็นสำหรับการประกอบกิจการงานและอาชีพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข

2.5.2 ความสำคัญของการเรียนมัธยมศึกษา

การศึกษาระดับมัศึกษานับว่าเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญมากระดับหนึ่ง ทั้งนี้เพราะผู้เรียนในระดับนี้เป็นวัยรุ่น ซึ่งมีลักษณะอ่อนไหว มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงเจตคติ และค่านิยมได้มาก อีกทั้งกำลังจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต การจัดการศึกษาในระดับนี้ จึงต้องมีการวางแผนอย่างรัดกุม มีหลักการที่แน่นอน เพื่อปลูกฝังและสร้างสรรค์ให้เยาวชนของชาติมีลักษณะและคุณสมบัติตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการ หากจะพิจารณาถึงความสำคัญของการมัธยมศึกษาแล้ว อาจแบ่งได้ 2 ด้าน (กนกศักดิ์ ประสงค์ศิลป์, 2554) คือ

1) ความสำคัญของการมัธยมศึกษาต่อการพัฒนาบุคคล

เนื่องจากผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา กำลังจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต การศึกษาระดับนี้จึงมีส่วนในการสร้างคุณลักษณะที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างดี เป็นที่ยอมรับของสังคม มีความสามารถที่จะประกอบอาชีพเลี้ยงตนได้ เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักรักษาสุขภาพของตน และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ดังนั้นการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาวัยรุ่นให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต

2) ความสำคัญของการมัธยมศึกษาต่อสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ

การมัศึกษามีความสำคัญต่อความมั่นคงทางสังคม และการเมือง เพราะเหตุว่าโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เป็นสถาบันทางการศึกษาที่วางรากฐานทางความคิด และความประพฤติของวัยรุ่น ปลูกฝังคุณธรรมและความสำนึกในสิทธิหน้าที่ของพลเมือง สร้างความมีวัฒนธรรมและศีลธรรมให้สมกับที่เป็นพลเมืองดีของชาติ เพื่อให้ผู้เรียนได้เป็นประชาชนที่มีบทบาททางการเมืองอย่างเต็มที่ และถูกต้องในอนาคต ตลอดจนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

2.5.3 การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายความว่า การศึกษาตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนระยะเวลา 12 ปี

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้จัดแยกตามระดับการศึกษาดังนี้

1) ระดับประถมศึกษา จัดเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะพื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิตของผู้เรียน

2) ระดับมัธยมศึกษา จัดเพื่อสำรวจความถนัด ความสนใจของผู้เรียน สำหรับการเตรียมตัวเพื่อการศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพ

3) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ จัดเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามความถนัด ความสนใจศักยภาพและความสนใจพิเศษเฉพาะด้าน

4) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ จัดเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพสำหรับให้เป็นการกำลังคนฝีมือแรงงานระดับกลาง

2.5.4 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ

หลักการของหลักสูตร

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย มีหลักการดังนี้

1) เป็นการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน ที่สามารถนำไปประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม

2) เป็นการศึกษาที่สนองต่อการพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น หรือการศึกษาต่อ

3) เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมการนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ท้องถิ่น และประเทศชาติ

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและให้สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ปัญญา มีความรู้ และทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ร่วมพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ๆ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1) มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญเฉพาะด้าน

2) มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ

- 3) สามารถเป็นผู้นำ และเป็นผู้ให้บริการชุมชนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ทั้งส่วนบุคคล และส่วนรวม
- 4) สามารถวางแผนแก้ปัญหาในชุมชนของตน
- 5) มีความภูมิใจในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเท่าเทียมกัน
- 6) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถนำแนวทางหรือวิธีการใหม่ๆ ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนของตน
- 7) มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ และเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ
- 8) มีนิสัยรักการทำงาน เต็มใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีทักษะในการจัดการ
- 9) เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในประเทศและในโลก มุ่งมั่นในการพัฒนาประเทศตามบทบาทและหน้าที่ของตน ตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างทรัพยากร ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของประเทศ

2.6 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

2.6.1 ประวัติของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตั้งอยู่เลขที่ 2068 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240 โทร. 0-2310-8356 โทรสาร 0-2310-8361 website: <http://www.ds.ru.ac.th> สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดการเรียนการสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

คณะศึกษาศาสตร์ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตขึ้นเพื่อเป็นสถานปฏิบัติการทางด้านศึกษาศาสตร์และเป็นที่ฝึกอบรมทางวิชาการแก่เยาวชน โดยสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ว่าด้วยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกาศ ณ วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2514 และแต่งตั้งกรรมการเตรียมการเปิดโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรมย์ ณ นคร รักษาการคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ในขณะนั้นเป็นประธาน แต่เนื่องจากการก่อสร้างอาคารเรียน แล้วเสร็จไม่ทันปีการศึกษา 2514 จึงได้เปิดการเรียนการสอนครั้งแรกในปีการศึกษา 2516 เป็นโรงเรียนลักษณะสหศึกษามีวัตถุประสงค์เมื่อแรกก่อตั้ง (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2562) คือ

- 1) เพื่อเป็นสถานปฏิบัติการในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- 2) เพื่อเป็นสถานศึกษา วิจัย ทดลอง และค้นคว้าทางด้านศึกษาศาสตร์
- 3) เพื่อสาธิตการเรียนการสอน และการบริหารโรงเรียนแก่นักศึกษาในทางศึกษาศาสตร์ ครู และผู้บริหารการศึกษา
- 4) เพื่อเป็นสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อบรมกุลบุตรกุลธิดาให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติอันดีงามเพื่อเป็นพลเมืองดีของชาติในอนาคต

ในปีการศึกษา 2516 เริ่มการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (หลักสูตรมัธยมศึกษา 5 ปี) ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่

กำหนดให้มีการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็น 6 ปี เริ่มต้นด้วยมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ประถม 6 เดิม) ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6

เหตุผลของการจัดตั้งโรงเรียน : เพื่อเป็นสถานปฏิบัติการเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

วัตถุประสงค์

- 1) เป็นสถานปฏิบัติการเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 2) เป็นสถานที่สำหรับศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และวิจัยของนักศึกษาและอาจารย์ในการผลิตบัณฑิต ทางการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 3) ผลิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษาให้มีคุณภาพตามแนวนโยบายและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

หน้าที่ของโรงเรียน

สนับสนุนและร่วมมือกับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการควบคุมดูแลนิเทศและประเมินผลการปฏิบัติการฝึกสอนและฝึกงานของนักศึกษา ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการบริหารจัดการระดับมัธยมศึกษา มุ่งผลิตและพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามคุณสมบัติของนักเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นคนที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความเป็นเลิศทั้งด้านวิชาการ กีฬา ศิลปะ ดนตรี และเทคโนโลยี รวมทั้งให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

2.6.2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย

วิสัยทัศน์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นต้นแบบและผู้นำด้านการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม

พันธกิจ

- 1) ร่วมมือและประสานงานกับคณะศึกษาศาสตร์เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและมีความรู้คู่คุณธรรม
- 2) ศึกษา ค้นคว้า วิจัย รูปแบบการเรียนการสอนและการบริหารการศึกษา
- 3) ผลิตและพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นคนที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาชาติ
- 4) ให้บริการวิชาการแก่สังคม

เป้าหมาย

- 1) นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดีจากการปฏิบัติงานกับสภาพจริงและสามารถนำไปเป็นแบบอย่างและแนวทางในการพัฒนาเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถเพื่อประกอบอาชีพต่อไป
- 2) มีผลงานการศึกษาค้นคว้าทดลองและวิจัยเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนและการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเผยแพร่เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

3) นักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นเยาวชน และพลเมืองที่ดีมีคุณภาวะของสังคมและประเทศชาติ

2.6.3 เอกลักษณ์ อัครลักษณ์ และข้อมูลจำเพาะ

เอกลักษณ์ : เรียนรู้ผ่านกิจกรรม

อัครลักษณ์ : เรียนรู้อย่างมีความสุข

ข้อมูลจำเพาะ

ตราประจำโรงเรียน : พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

ภาพที่ 2.1 ตราประจำโรงเรียน

ที่มา: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2562)

สีประจำโรงเรียน : น้ำเงิน – ทอง

สีน้ำเงิน หมายถึง พระมหากษัตริย์ คือ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

สีทอง หมายถึง ยุคที่รุ่งเรืองของอาณาจักรสุโขทัย

พฤษภษาสัญลักษณ์ : ดอกสุพรรณิการ์ (ฝ้ายคำ) พฤษภษาพระราชทาน

จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

สยามบรมราชกุมารี ซึ่งพระราชทาน

แก้มมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เมื่อวันศุกร์ที่ 15 มกราคม 2542

ภาพที่ 2.2 พฤษภษาสัญลักษณ์

ที่มา: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2562)

เพลงประจำโรงเรียน : มาร์ชลูกพ่อขุนเกรียงไกร

ลักษณะชุมชนรอบโรงเรียน

สภาพชุมชนรอบบริเวณโรงเรียนมีลักษณะเป็นชุมชนเมือง โรงเรียนตั้งอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยรามคำแหง หลังโดมอนุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ทิศเหนือติดถนนรามคำแหง ทิศใต้และทิศตะวันตกจรดซอยรามคำแหง ๒๔ ทิศตะวันออกติดต่อกับการกีฬาแห่งประเทศไทย ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม ประกอบอาชีพธุรกิจ ค้าขาย รับราชการ และอาชีพส่วนตัว ได้แก่ ให้เช่าอาคารที่พักอาศัย การขายอาหาร ถ่ายเอกสาร เสริมสวย รักษาโรคฟัน รักษาความงาม รักษาโรคทั่วไป บริการอินเทอร์เน็ต เขตที่อยู่อาศัยหมู่บ้านเสรี

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงตั้งอยู่ภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง บริเวณใกล้เคียงรอบมหาวิทยาลัยเป็นที่ตั้งวัดเทพศิลา วัดทุ่งเสรี มัสยิดยามีอุลอิสลาม (สุเหร่าวัดตึก) มัสยิดอิตาย่าตุลอิสลามดอนสะแก สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก การกีฬาแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โรงพยาบาลแพทย์ปัญญา โรงพยาบาลรามคำแหง องค์กรธุรกิจ เช่น The Mall, Big C ห้างฟุตบอลไทย โรงแรมอินเตอร์เพลส โรงแรมเดอะไดนาสตี โรงแรมชาลีนา ธนาคารต่างๆ ทั้งที่มีสำนักงานที่ตั้งอยู่ในภายใน และ นอกมหาวิทยาลัย อาทิ ธนาคารออมสิน ธนาคารทหารไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ และธนาคารกรุงเทพ (รายงานประจำปี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2560)

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิมล อุ่นเพ็ชร์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี พบว่า 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 229 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 52.84 โดยผู้ปกครองของนักศึกษา มีอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว มากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 33.62 ซึ่งผู้ปกครองของนักศึกษา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 56.77 ทั้งนี้ผู้ปกครองของนักศึกษา มีรายได้มากกว่า 30,001 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 39.74 และนักศึกษาส่วนใหญ่ พักอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 52.84 2) การตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวม พบว่า นักศึกษาให้

ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.44) ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.55) ด้านความสนใจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.70) ด้านความถนัดของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.52) ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.56) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.54 และ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี พบว่า เพศ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษาที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิทยาลัยดุสิตธานีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยุวกร สุริยา (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนของรัฐบาลและเอกชน ในระดับประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า 1) นักเรียน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 9-12 ปี เลือกเรียนหลักสูตรปกติ ระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียนอยู่ระหว่าง 0 - 5 กิโลเมตร และได้รับข้อมูลข่าวสารจากช่องทางเว็บไซต์/Facebook/Line 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน พบว่า ทุกค่าเฉลี่ยในแต่ละปัจจัยของโรงเรียนเอกชน มีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ยของโรงเรียนรัฐบาล ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ของโรงเรียนรัฐบาล ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยรองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่ ปัจจัยด้านชื่อเสียงและการได้รับการรับรอง ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านวิชาการและการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยด้าน อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ของโรงเรียนเอกชน ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยรองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านชื่อเสียงและการได้รับการรับรอง ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านวิชาการและการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ และปัจจัยด้านอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา ตามลำดับ

สมภพ ทองปลิว (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ของนักศึกษา ยุค Gen. Z พบว่า 1) เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสูงสุดคือเพศชาย มีเกรดเฉลี่ยระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 2.5 อาชีพหลักบิดาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว อาชีพหลักมารดา คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือนคือ 15,001-30,000 บาท การศึกษาสูงสุดผู้ปกครองของนักศึกษาที่ดูแลนักศึกษาอยู่ สูงสุดคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปัจจัยและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านเกณฑ์ในการรับนักศึกษา ปัจจัยด้านที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยด้านค่าเล่าเรียน และผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในแต่ละด้าน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฉันทยากร ช่วยทุกข์เพื่อน (2559) การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า 1) นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อยู่ในระดับชั้นภาคปกติ 4 ปี มีภูมิลำเนามาจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ปัจจัยด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ปัจจัยด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ และปัจจัยด้านค่านิยม 2) นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรเป็นปัจจัยแรก ที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา เพราะมีหลักสูตรที่เมื่อเรียนจบแล้วสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ปัจจัยรองลงมาคือ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน โดยเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถ ปัจจัยอันดับที่สามคือ ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ โดยเห็นว่า มีแหล่งเงินทุนสนับสนุนการศึกษา เช่น กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ทุนเฉพาะกิจอื่นๆ และ 3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา พบว่า ทั้งเพศชายและหญิง เห็นว่าทุกปัจจัยมีผลต่อการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ มหาวิทยาลัยราชธานี พบว่า ปัจจัยและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ปัจจัยด้านหลักสูตร และสถาบันการศึกษา ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง และผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชธานีในแต่ละด้าน จำแนกตามอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบปัญหาและอุปสรรคในการเรียนสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการของนักศึกษาเมื่อเข้ามาศึกษาแล้ว พบว่า นักศึกษายังมีปัญหาในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านสื่อการสอน และด้านเศรษฐกิจ

ธีรคม ใจปลอด (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 17 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนอยู่แผนวิทย์-คณิต ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนได้แก่หลักสูตรการเรียนของสถาบันกวดวิชา มีความทันสมัยมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาสูงมีอิทธิพลสูงสุด ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในสาขาที่เปิดสอน สถาบันกวดวิชาได้รับการรับรองและจัดตั้งถูกต้องตามกฎหมายและอยู่ในเขตการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย

เชิดพงษ์ ชีระจิตต์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรับใหญ่ อ่างทอง กศภกิจพิทยาคม พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีภูมิลำเนาที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐมมากที่สุด ในส่วนของเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 2.51-3.00 และรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ที่ 10,001-20,000 บาท สำหรับปัจจัยที่

ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยด้านภูมิหลัง พบว่า สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความสามารถส่วนบุคคล พบว่า เกรดเฉลี่ยมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ด้านระบบการสอบคัดเลือก พบว่า รูปแบบการรับนักศึกษา และอัตราการแข่งขันในการสอบเข้าคณะนั้น ๆ มีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย พบว่า มีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด และปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งทุน พบว่า มีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด

เมธาวี สุขปาน (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพาณิชย์การธนบุรี รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่า คะแนนของความสำเร็จทางด้านความพึงพอใจกับต้นทุน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพาณิชย์การธนบุรี เมื่อพิจารณาระดับความสำคัญของปัจจัยทั้งสองด้านพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ ชื่อเสียงของสถานศึกษาที่เป็นที่รู้จักมาอย่างยาวนานและเป็นของรัฐบาล รองลงมาได้แก่ ความชอบและความถนัดส่วนตัว รวมทั้งการชักชวนจากเพื่อนตามลำดับ

อุไร มั่นหมั่น (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครปฐม พบว่า นักเรียนมีความต้องการศึกษาต่อในอัตราสูงมาก และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อ นอกจากนี้ในด้านเพศของนักเรียนตลอดจนภูมิลำเนา และสภาพของครูในโรงเรียนก็มีอิทธิพลต่อโอกาสการได้เข้าศึกษาต่อของนักเรียน

กรินทร์ กาญจนานนท์ (2554) ได้ศึกษาความต้องการและปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีและโท ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรระดับปริญญาตรีและโทอยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ คือ ค่าใช้จ่ายต่อเทอม ความมีชื่อเสียงของอาจารย์ประจำหลักสูตร ชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา และความสะดวกของสถานที่เรียน

ธนกฤต ยืนยงเดชา (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นอันดับหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยทางการผลิตบัณฑิตจำนวนมากมีความสำคัญในระดับมากต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รองลงมาคือ จบจากสถาบันนี้แล้วจะมีโอกาสในการประกอบอาชีพสูงกว่าสถาบันอื่น สำหรับปัจจัยทางด้านราคาถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญกับการเลือกศึกษาในระดับมากที่สุด ปัจจัยทางด้านสถานที่คือ ปัจจัยเรื่องมหาวิทยาลัยใกล้ภูมิลำเนาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดในทุก ๆ ด้าน รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมีสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยแก่การเรียน ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ มีคณะให้เลือกศึกษาจำนวนมาก รองลงมาคือ มีโควตาและโครงการจำนวนมากสำหรับนักเรียนในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ต่อมาคือ มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย ส่วนปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสำคัญในระดับมาก คือ ประสิทธิภาพของบุคลากรในมหาวิทยาลัย รองลงมาคือ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีความน่าเชื่อถือ ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ การมีบริการทางการศึกษาที่รวดเร็วและถูกต้อง

แม่ข่าย และปัจจัยทางด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ คือ การที่มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงในระดับประเทศ รองลงมา คือ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการประชาสัมพันธ์ได้ทั่วถึง นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นอันดับหนึ่งอีก คือ เพื่อน การเลือกศึกษาต่อตามเพื่อนมีอิทธิพลกับกลุ่มตัวอย่างสูงมาก รองลงมาคือ รุ่นพี่ และการมีมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในฝัน เป็นมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับตัวเอง เลือกตามความต้องการของผู้ปกครอง และเลือกตามคำโฆษณา ประชาสัมพันธ์หรือประกาศตามลำดับ

ศศิวิมล แสนเมือง (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาภาพลักษณ์ด้านบุคลิกภาพของ มทส. ในมุมมองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2) ศึกษาปัจจัยในการเลือกมหาวิทยาลัยโดยทั่วไปของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านภาพลักษณ์ โดยรวมต่อการเลือก มทส. ในมุมมองของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 4) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านหลักสูตรต่อการเลือก มทส. ในมุมมองของนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และ 5) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านเหตุผลส่วนบุคคลต่อการเลือก มทส. ในมุมมองของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยแยก ปัจจัยที่มีผลต่อการตั้งใจเลือก ประกอบด้วย ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ ปัจจัยด้านหลักสูตร และปัจจัยด้านเหตุผลส่วนบุคคล พบว่า ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีแบ่งออกเป็น 5 ปัจจัย คือ ด้านบุคลิกภายนอก ได้แก่ รักสงบ สะอาด สงบเสงี่ยม และมีการปรับปรุงตลอดเวลา ด้านความสามารถ ได้แก่ ฉลาด มั่นคง กระตือรือร้น รวดเร็ว ด้านการเรียน ได้แก่ จริงจัง เคร่งเครียด มีสาระ ยาก ด้านรสนิยม ได้แก่ ติดดิน บ้านนอก ด้านมูลค่า ได้แก่ แพง ทนสมัย และผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ การตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ ด้านหลักสูตร และเหตุผลส่วนบุคคล พบว่า ทั้งปัจจัยด้านภาพลักษณ์ ด้านหลักสูตร และเหตุผลส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วรวิทย์ รุ่งบุญพุฒิมังค์ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย 7 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านการแนะนำ ปัจจัยด้านอิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญ ปัจจัยด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ปัจจัยด้านเจตคติต่ออาชีพครู และปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อมหาวิทยาลัย

สุเมธ ใจเย็น (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีต่อการเลือกศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่มีต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมี 11 องค์ประกอบ 59 ตัวแปร คือ ด้านเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อวิชาชีพ ด้านความคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษา ด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนและวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคคลแวดล้อม ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านสภาพแวดล้อมภายในสถาบัน ด้านการ

คมนาคม ด้านทุนการศึกษา ด้านความนิยมชมชอบในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน สามารถอธิบาย โดยค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ เกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษามีค่าเท่ากับ 0.533-0.827 ซึ่งมีตัวแปรที่แตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มสถาบันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ดวงกมล ทรัพย์แสงส่ง (2552) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านความมุ่งหวังตนเอง ด้านอิทธิพลจากสื่อบุคคลและสื่อมวลชน ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในภาพรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความมุ่งหวัง ของตนเอง ด้านอิทธิพลจากสื่อบุคคลและสื่อมวลชน ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการ จัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อมรรัตน์ ราชสมบุรณ์ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของ นักเรียนในด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อม ด้านโอกาสในการศึกษา ต่อและมีงานทำ ด้านค่าใช้จ่าย พบว่า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อ ของนักเรียน สาขาวิชาที่กำลังศึกษาต่ออยู่ในปัจจุบัน อาชีพของผู้ปกครองและรายได้รวมของ ครอบครัวต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

กิตติภณ กิตยานุรักษ์ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ อยู่ใน ระดับมาก คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร และด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน

อัจฉรีย์ พิมพ์พิมล อัยรดา พรเจริญ และ สรายุทธ พรเจริญ (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีในระดับปริญญา ตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกในแต่ละแรงจูงใจ พบว่า ด้านการพัฒนา ตนเอง/เหตุผลส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสังคม ด้านความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้าน เศรษฐกิจ ด้านลักษณะของมหาวิทยาลัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านการประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ

Shammot (2011) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เอกชนของนักศึกษาจอร์แดน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อทางเลือกในการศึกษาต่อได้แก่ ชื่อเสียงของ มหาวิทยาลัย ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย พ่อแม่ผู้ปกครอง สถานที่ตั้งมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ข้อมูลที่ได้จากผู้สำเร็จการศึกษา ข้อมูลที่ได้รับก่อนหน้า และสิ่งอำนวยความสะดวก

Cubillo, Sanchez and Cervino (2006) ได้ศึกษากระบวนการในการตัดสินใจของ นักศึกษาในต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างโมเดลของกระบวนการตัดสินใจของนักศึกษา ที่ เลือกศึกษาในต่างประเทศที่มาจกหลากหลายปัจจัยแตกต่างกัน เพื่ออธิบาย วิเคราะห์และอธิบาย ปัจจัยต่าง ๆ ต่อการตัดสินใจเลือกของนักเรียน ซึ่งในโมเดลนั้นได้สรุปและนำเสนอขั้นตอนในการ ตัดสินใจว่าขึ้นกับปัจจัย 5 ปัจจัยหลัก ได้แก่ 1) เหตุผลและความส่วนบุคคล 2) ผลกระทบด้าน ภาพลักษณ์ของประเทศ 3) ภาพลักษณ์ของเมือง 4) ภาพลักษณ์ของสถาบัน และ 5) โปรแกรม การศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง” ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้

3.2 วิธีการ

3.1 เครื่องมือที่ใช้

3.1.1 การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบปลายปิด (Close-Ended Question) โดยเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยเป็นแบบสอบถามชนิดคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) ซึ่งประกอบด้วยคำตอบย่อยที่แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยใช้มาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) และให้คะแนนแต่ละระดับตั้งแต่ค่าคะแนนน้อยที่สุดคือ 1 ถึงค่าคะแนนมากที่สุดคือ 5 (Likert, Rensis, 1999) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด (Open-ended question)

3.1.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1.2.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม

3.1.2.2 กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาและเนื้อหาของกรอบแนวคิดการวิจัย

3.1.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.1.2.4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบและแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

3.1.2.5 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของชุดคำถามของแต่ละตัวแปรด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficiency) ของ Cronbach (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2555) เพื่อทดสอบความคงที่ภายในของชุดคำถาม

6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่น ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรตามที่กำหนดไว้

3.2 วิธีการ

3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา (Population)

3.2.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 16 ราย ผู้ปกครอง จำนวน 267 ราย และนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 267 ราย (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2562) โดยดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งการศึกษานี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะศึกษาจากจำนวนประชากรทั้งหมด

3.2.1.2 วิธีการสุ่ม

การศึกษานี้ใช้วิธีการสุ่มแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) ใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 550 ราย โดยแบ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 16 ราย ผู้ปกครอง จำนวน 267 ราย และนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 267 ราย

3.2.2 การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูลจริง ดังนี้

3.2.2.1 การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเนื้อหาความเหมาะสมของภาษา และโครงสร้างแบบสอบถาม รวมถึงให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบโครงสร้างแบบสอบถาม ประกอบด้วย

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจรัตน์ ราชฉวาง
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สีปพงษ์ ปราบใหญ่
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติศักดิ์ เชื้ออาษา

- 4) ดร.สุชีรา ผ่องใส
- 5) อาจารย์ยอดขวัญ ชำไข

หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเหมาะสมมากขึ้น เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย มีวิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ ((ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2555)

+1 คะแนน หมายถึง เห็นว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์

0 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์

-1 คะแนน หมายถึง เห็นว่าไม่สอดคล้อง ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตรหาค่า IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

โดย IOC หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง

R หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าคำถามข้อนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา แต่ถ้าได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (IOC) น้อยกว่า 0.50 หรือมีค่าเป็นลบ แสดงว่าคำถามนั้นไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา ในงานวิจัยนี้ พบว่า ข้อคำถามที่นำมาใช้ในแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.81

3.2.2.2 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบ (Try Out) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่า คำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ หลังจากนั้นนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach's Alpha ((ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2555) เมื่อทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ พบว่า แบบสอบถามโดยรวมมีค่าความน่าเชื่อถือ เท่ากับ 0.942

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง ได้แก่

3.2.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากร ซึ่งประกอบด้วย ปลายี่จ้ยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลป้จยี่ในการเลือกเรียนแผนการเรีจยี่ร้ก้ลุ่มสาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

3.2.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษา สิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิทยานิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ หนังสือ ข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนข้อมูลจากระบบออนไลน์ เพื่อนำมาประกอบการศึกษา

3.2.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลอธิบายตัวแปรของการศึกษาคั้งนี้ไว้ดังนี้

3.2.4.1 สถิติเชิงพรรณนา

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Question) โดยใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นในแบบสอบถาม (Best, J.W., 1981) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 - 3.49	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 - 2.49	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.49	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3) การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบปลายเปิด (Open-ended question) ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.2.4.2 สถิติเชิงอนุมาน

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง สำหรับความแตกต่าง 2 ตัวแปร ใช้การทดสอบค่าที (Independent t-test) ส่วนความแตกต่างตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 ตัวแปร ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่กำลังศึกษามัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 550 ราย โดยแบ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 16 ราย ผู้ปกครอง จำนวน 267 ราย และนักเรียนที่กำลังศึกษามัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 267 ราย ซึ่งผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.4 การอภิปรายผล

4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์ที่ปรึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ อาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนที่กำลังศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 16 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequency) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์ที่ปรึกษา ดังตารางที่ 4.1 - 4.6

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	5	31.25
หญิง	11	68.75
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.1 อาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 68.75 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 31.25

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	1	6.25
31- 35 ปี	4	25.00
36- 40 ปี	8	50.00
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	3	18.75
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.2 อาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุประมาณ 36-40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ มีอายุประมาณ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุด มีอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.25

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	5	31.25
ปริญญาโท	10	62.50
ปริญญาเอก	1	6.25
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.3 อาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมา คือ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 31.25 และน้อยที่สุด มีการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 6.25

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งในปัจจุบัน

ตำแหน่งในปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	2	12.50
พนักงานมหาวิทยาลัย	9	56.25
ลูกจ้างชั่วคราวรายปี	5	31.25
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.4 อาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมา คือ เป็นลูกจ้างชั่วคราวรายปี คิดเป็นร้อยละ 31.25 และน้อยที่สุด เป็นข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาจารย์ประจำชั้น

อาจารย์ประจำชั้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 3/2	2	12.50
มัธยมศึกษาปีที่ 3/3	2	12.50
มัธยมศึกษาปีที่ 3/4	2	12.50
มัธยมศึกษาปีที่ 3/5	2	12.50
มัธยมศึกษาปีที่ 3/6	2	12.50
มัธยมศึกษาปีที่ 3/7	2	12.50
มัธยมศึกษาปีที่ 3/8-9	2	12.50
มัธยมศึกษาปีที่ 3 EP A	1	6.25
มัธยมศึกษาปีที่ 3 EP B	1	6.25
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.5 อาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2, 3/3, 3/4, 3/5, 3/6, 3/7, 3/8-9 คิดเป็นร้อยละ 12.50 และร้อยละ 6.25 เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 EP A , EP B

ตารางที่ 4.6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนการเรียนรู้ที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ

แผนการเรียนรู้ที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แผนวิทย์ศาสตร์-คณิตศาสตร์	4	25.00
แผนศิลปศาสตร์-ภาษา	3	18.75
แผนการงานอาชีพ	9	56.25
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.6 อาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 ราย พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อแผนการงานอาชีพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมา คือ แผน

วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุด คือ แผนศิลปะศาสตร์-ภาษา คิดเป็นร้อยละ 18.75

4.1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 267 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequency) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ดังตารางที่ 4.7 - 4.13

ตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	84	31.46
หญิง	183	68.54
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.7 ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.54 และร้อยละ 31.46 เป็นเพศชาย

ตารางที่ 4.8 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
26 - 35 ปี	5	1.87
36- 45 ปี	114	42.70
46- 55 ปี	138	51.69
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	10	3.74
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.8 ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุประมาณ 46-55 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.69 รองลงมาคือ มีอายุประมาณ 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.70 และน้อยที่สุด มีอายุประมาณ 26 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.87

ตารางที่ 4.9 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	87	32.58
ปริญญาตรี	128	47.94
สูงกว่าปริญญาตรี	52	19.48
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.9 ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.94 รองลงมา คือ มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 32.58 และน้อยที่สุด มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 19.48

ตารางที่ 4.10 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	47	17.60
พนักงานบริษัท	82	30.71
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	64	23.97
รับจ้างทั่วไป/เกษตรกร	50	18.73
งานอิสระ	24	8.99
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.10 ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.71 รองลงมา คือ ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 23.97 และน้อยที่สุด คือ ประกอบอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 8.99

ตารางที่ 4.11 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10,001 – 25,000 บาท	58	21.72
25,001 – 35,000 บาท	75	28.09
35,001 – 45,000 บาท	67	25.09
45,001 – 55,000 บาท	36	13.48
55,001 บาทขึ้นไป	31	11.62
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.11 ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 25,001 – 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.09 รองลงมา คือ มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 35,001 – 45,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.09 และน้อยที่สุด คือ มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 55,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.62

ตารางที่ 4.12 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถนัดด้านวิชาชีพของบุตร/ธิดา

ความถนัดด้านวิชาชีพของบุตร/ธิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การแสดง /นาฏศิลป์/ รำไทย/ เต้น	23	8.61
ภาษา	36	13.48
ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว	63	23.60
ดนตรี	11	4.12
พลศึกษา/ กีฬา	5	1.87
วิศวกรรม/ ช่าง	17	6.37
คอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์กราฟฟิก	14	5.24
การออกแบบ	18	6.74
วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	26	9.74
เขียนนิยาย	8	3.00
ทำขนม/ทำอาหาร	39	14.61
วาดรูป	7	2.62
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.12 ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า บุตร/ธิดาส่วนใหญ่มีความถนัดด้านค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 23.60 รองลงมา คือ ถนัดด้านทำขนม/ทำอาหาร คิดเป็นร้อยละ 14.61 และน้อยที่สุด คือ มีความถนัดด้านพลศึกษา/ กีฬา คิดเป็นร้อยละ 1.87

ตารางที่ 4.13 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนการเรียนที่ต้องการให้บุตร/ธิดาเลือกเรียนต่อ

แผนการเรียนที่ต้องการให้บุตร/ธิดา เลือกเรียนต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แผนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	11	4.12
ศิลปศาสตร์-ภาษา เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ	21	7.87
อาหารและการโรงแรม	40	14.98
บัญชี เศรษฐศาสตร์	15	5.62
แพทย์	18	6.74
วิศวกร	31	11.61
สถาปัตยกรรมศาสตร์	13	4.87
ศิลปกรรม	10	3.75
พลศึกษา	14	5.24
ดนตรี	15	5.62
สื่อสารมวลชน	9	3.37
คอมพิวเตอร์	13	4.87
ธุรกิจ	57	21.34
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.13 ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้บุตร/ธิดาเลือกเรียนต่อแผนธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 21.34 รองลงมา คือ แผนอาหารและการโรงแรม คิดเป็นร้อยละ 14.98 และน้อยที่สุด คือ แผนสื่อสารมวลชน คิดเป็นร้อยละ 3.37

4.1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 267 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequency) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ดังตารางที่ 4.14 - 4.19

ตารางที่ 4.14 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	142	53.18
หญิง	125	46.82
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.14 นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 53.18 และร้อยละ 46.82 เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 4.15 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
14 ปี	141	52.81
15 ปี	126	47.19
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.15 นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.81 และร้อยละ 47.19 มีอายุ 15 ปี

ตารางที่ 4.16 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามห้องเรียนที่กำลังศึกษา

ห้องเรียนที่กำลังศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 3/2	27	10.11
มัธยมศึกษาปีที่ 3/3	31	11.61
มัธยมศึกษาปีที่ 3/4	31	11.61
มัธยมศึกษาปีที่ 3/5	34	12.73
มัธยมศึกษาปีที่ 3/6	40	14.98
มัธยมศึกษาปีที่ 3/7	41	15.36
มัธยมศึกษาปีที่ 3/8-9	35	13.11
มัธยมศึกษาปีที่ 3 EP A	16	5.99
มัธยมศึกษาปีที่ 3 EP B	12	4.50
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.16 นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.36 รองลงมา คือ กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 คิดเป็นร้อยละ 14.98 และน้อยที่สุด คือ กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 EP B คิดเป็นร้อยละ 4.50

ตารางที่ 4.17 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.00	20	7.49
2.01-2.50	57	21.34
2.51-3.00	46	17.22
3.01-3.50	86	32.22
3.51-4.00	58	21.73
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.17 นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.22 รองลงมา คือ มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51-4.00 คิดเป็นร้อยละ 21.73 และน้อยที่สุด คือ มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 7.49

ตารางที่ 4.18 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามที่พักอาศัยของนักเรียน

ที่พักอาศัยของนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา	111	41.57
อาศัยอยู่กับลุง-ป้า	56	20.97
อาศัยอยู่กับน้ำ-อา	69	25.84
อาศัยอยู่กับพี่ ปู่-ย่า	31	11.62
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.18 นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.57 รองลงมา คือ อาศัยอยู่กับน้ำ-อา คิดเป็นร้อยละ 25.84 และน้อยที่สุด คือ อาศัยอยู่กับพี่ ปู่-ย่า คิดเป็นร้อยละ 11.62

ตารางที่ 4.19 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถนัดด้านวิชาชีพ

ความถนัดด้านวิชาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แผนธุรกิจ	95	35.58
แผนอาชีพะ ประเภทวิศวกรรมศาสตร์	60	22.47
แผนอาหารและการโรงแรม	78	29.21
แผนการออกแบบ/ วิทยาศาสตร์/ คณิตศาสตร์ /ดนตรี	34	12.74
รวม	267	100.00

จากตารางที่ 4.19 นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีความถนัดด้านแผนธุรกิจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.58 รองลงมา มีความถนัดด้านแผนอาหารและการโรงแรม คิดเป็นร้อยละ 29.21 และน้อยที่สุด คือ แผนการออกแบบ/ วิทยาศาสตร์ / คณิตศาสตร์ / ดนตรี คิดเป็นร้อยละ 12.74

4.2 ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 267 ราย วิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังตารางที่ 4.20 - 4.27

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวม

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวม	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
ด้านแผนการเรียนรู้	4.22	0.667	เห็นด้วย
ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.43	0.567	เห็นด้วย
ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน	4.59	0.508	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านเนื้อหาวิชา	4.28	0.456	เห็นด้วย
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้	4.41	0.542	เห็นด้วย
ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	4.37	0.544	เห็นด้วย
ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน	4.33	0.498	เห็นด้วย
รวม	4.38	0.400	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวม พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.400$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน มีความเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.508$) รองลงมาคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.567$) และน้อยที่สุดคือ ด้านแผนการเรียนรู้ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.667$)

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านแผนการเรียนรู้

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านแผนการเรียนรู้	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
โรงเรียนจัดแผนการเรียนรู้ครอบคลุมกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพเป็นไปตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ	4.19	.799	เห็นด้วย
โรงเรียนมีแผนการเรียนรู้หลากหลายให้เลือกเรียนตรงกับความต้องการของนักเรียน	4.20	.801	เห็นด้วย
มีแผนการเรียนรู้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	4.54	.638	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เป็นแผนการเรียนรู้ที่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ปฏิบัติงานเกิดประโยชน์ได้จริง	4.18	.799	เห็นด้วย
โรงเรียนจัดหลักสูตรเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ตามศักยภาพความถนัดและความสนใจของผู้เรียน	4.14	.775	เห็นด้วย
มีเนื้อหาหลักสูตรที่มีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพในปัจจุบัน	4.07	.765	เห็นด้วย
รวม	4.22	0.667	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านแผนการเรียนรู้ โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านแผนการเรียนรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.667$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีแผนการเรียนรู้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.638$) รองลงมาคือ โรงเรียนมีแผนการเรียนรู้หลากหลายให้เลือกเรียนตรงกับความต้องการของนักเรียน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.801$) และน้อยที่สุดคือ มีเนื้อหาหลักสูตรที่มีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพในปัจจุบัน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.07$, $\sigma = 0.765$)

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านอาจารย์ผู้สอน

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านอาจารย์ผู้สอน	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
อาจารย์ผู้สอนเตรียมการสอนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน	4.44	.648	เห็นด้วย
อาจารย์ผู้สอนดูแลเอาใจใส่นักเรียนได้ทั่วถึง	4.39	.665	เห็นด้วย
อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถโดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีมาประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี	4.48	.651	เห็นด้วย
อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์และเทคนิควิธีการสอนที่เข้าใจง่าย สนุกสนาน	4.55	.625	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
อาจารย์ผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน	4.46	.656	เห็นด้วย
อาจารย์ผู้สอนให้นักเรียนนำภูมิปัญญามาพัฒนาเพื่อให้นักเรียนเกิดจินตนาการเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ	4.41	.667	เห็นด้วย
อาจารย์ผู้สอนมีการเชิญวิทยากรผู้รู้ของชุมชนมามีส่วนร่วมในการแนะนำการเรียนของนักเรียน	4.38	.675	เห็นด้วย
อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มพูนความรู้	4.33	.670	เห็นด้วย
อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ หรือส่งผลงานเข้าประกวดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนวิชาการงานอาชีพ	4.29	.679	เห็นด้วย
รวม	4.43	0.567	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเห็นต่อด้านอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.567$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์และเทคนิควิธีการสอนที่เข้าใจง่าย สนุกสนาน มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.625$) รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถโดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีมาประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.651$) และน้อยที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้

ผู้เรียนมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ หรือส่งผลงานเข้าประกวดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.679$)

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
โรงเรียนเปิดสอนมาเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป	4.66	.574	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนรู้อุปสรรคด้วยตนเองหรือเลือกเรียนตามที่ตนเองถนัด	4.51	.674	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
โรงเรียนมีชื่อเสียงได้รับรางวัลด้านดนตรี ด้านกีฬา ประเภทต่าง ๆ มากมาย	4.58	.622	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
โรงเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคมและใกล้ชิดกับชุมชน เป็นโรงเรียนที่สถิตินักเรียนที่จบการศึกษา สามารถศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก	4.54	.602	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
โรงเรียนมีการสอนภาษาอังกฤษโดยครูต่างประเทศเจ้าของภาษา	4.69	.551	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เป็นโรงเรียนที่มีผู้บริหาร คณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่รู้จักของสังคม	4.52	.633	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	4.59	0.508	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านชื่อเสียงของโรงเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.508$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นโรงเรียนที่สถิตินักเรียนที่จบการศึกษา สามารถศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.551$) รองลงมาคือ โรงเรียนเปิดสอนมาเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.66$, $\sigma = 0.574$) และน้อยที่สุดคือ โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนรู้อุปสรรคด้วยตนเองหรือเลือกเรียนตามที่ตนเองถนัด มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.674$)

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเนื้อหารายวิชา

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเนื้อหารายวิชา	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
มีการจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนได้ตรงกับวิชาและแผนการเรียนรู้อุทิศ	4.21	.694	เห็นด้วย
เนื้อหารายวิชาในกลุ่มสาระการงานอาชีพมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน	4.28	.703	เห็นด้วย
เนื้อหารายวิชาในกลุ่มสาระการงานอาชีพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	4.31	.709	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาที่สอนสามารถประยุกต์ให้เข้ากับสถานะสังคมในการประกอบอาชีพ	4.53	.656	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
มีการจัดรายวิชาเสริมให้กับนักเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ ฯลฯ	4.20	.749	เห็นด้วย
มีการรายงานผลความก้าวหน้าเรื่องการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	4.26	.740	เห็นด้วย
กลุ่มสาระการงานอาชีพมุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมและเน้นการพัฒนาทักษะในการทำงานและประกอบอาชีพ	4.23	.778	เห็นด้วย
เนื้อหารายวิชาในแผนการเรียนรู้อุทิศกลุ่มสาระการงานอาชีพนักเรียนสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้	4.22	.732	เห็นด้วย
รวม	4.28	0.456	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเนื้อหารายวิชา โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านเนื้อหารายวิชา อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.456$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เนื้อหาวิชาที่สอนสามารถประยุกต์ให้เข้ากับสถานะสังคมในการประกอบอาชีพ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.656$) รองลงมาคือ เนื้อหารายวิชาในกลุ่มสาระการงานอาชีพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.709$) และน้อยที่สุดคือ มีการจัดรายวิชาเสริมให้กับนักเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ ฯลฯ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.749$)

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียน แผนการเรียนรู้อุปสรรคภาระงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคภาระงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
ค่าใช้จ่ายในการสมัครเข้าเรียนมีความเหมาะสม	4.56	.618	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
โรงเรียนกำหนดค่าบำรุงการศึกษาและค่ากิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยคำนึงถึงการนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนเป็นสำคัญ	4.40	.673	เห็นด้วย
มีระบบการชำระค่าบำรุงการศึกษาและค่ากิจกรรมเสริมประสบการณ์รวดเร็ว และทันสมัย	4.36	.682	เห็นด้วย
ผู้ปกครองสามารถนำไปเสร็จเบิกค่าเล่าเรียนได้ตามสิทธิ์	4.30	.699	เห็นด้วย
รวม	4.41	0.542	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคภาระงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้ โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.542$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ค่าใช้จ่ายในการสมัครเข้าเรียนมีความเหมาะสม มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.618$) รองลงมาคือ โรงเรียนกำหนดค่าบำรุงการศึกษาและค่ากิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยคำนึงถึงการนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนเป็นสำคัญ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.673$) และน้อยที่สุดคือ ผู้ปกครองสามารถนำไปเสร็จเบิกค่าเล่าเรียนได้ตามสิทธิ์ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.699$)

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศสู่การงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศสู่การงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
อาคารเรียนมีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยและมีการปรับปรุงซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ดีอยู่เสมอ	4.41	.695	เห็นด้วย
โรงเรียนมีบรรยากาศที่ร่มรื่น สะอาด สวยงาม เป็นสัดส่วนถูกสุขลักษณะ เหมาะสมต่อการเรียนรู้	4.34	.700	เห็นด้วย
มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศทุกห้องเรียนอย่างเพียงพอ	4.31	.697	เห็นด้วย
โรงเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด เครื่องคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต	4.30	.705	เห็นด้วย
มีห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ เครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอนของกลุ่มสาระการงานอาชีพที่ทันสมัยและเพียงพอ	4.57	.635	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
โรงเรียนมีพื้นที่สำหรับจอดรถเพื่อ รับ-ส่ง เพียงพอต่อความต้องการ	4.40	.694	เห็นด้วย
โรงเรียนมีระบบป้องกันความปลอดภัยและกำหนดประตูเข้า-ออกของบุคคลภายนอกอย่างชัดเจน	4.27	.715	เห็นด้วย
รวม	4.37	0.544	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศสู่การงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.544$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ เครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอนของกลุ่มสาระการงานอาชีพที่ทันสมัยและเพียงพอ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.635$) รองลงมาคือ อาคารเรียนมีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย และมีการปรับปรุงซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ดีอยู่เสมอ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.695$) และน้อยที่สุดคือ โรงเรียนมีระบบป้องกันความปลอดภัยและกำหนดประตูเข้า-ออกของบุคคลภายนอกอย่างชัดเจน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.715$)

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียน แผนการเรียนรู้อุปสรรคภาระงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคภาระงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
โรงเรียนตั้งอยู่บนเส้นทางที่มีการคมนาคมสะดวก	4.62	.610	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
โรงเรียนมีรถโดยสารประจำทางสาธารณะผ่านที่ตั้งของโรงเรียนสะดวกในการรับ-ส่งนักเรียน	4.34	.716	เห็นด้วย
โรงเรียนตั้งอยู่ในแหล่งที่มีความเจริญหรือในตัวเมือง	4.28	.710	เห็นด้วย
โรงเรียนตั้งอยู่ในทำเลที่ใกล้บ้านหรือใกล้ที่ทำงาน	4.20	.706	เห็นด้วย
ผู้ปกครอง	4.23	.707	เห็นด้วย
รวม	4.33	0.498	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคภาระงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.498$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนตั้งอยู่บนเส้นทางที่มีการคมนาคมสะดวก มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.610$) รองลงมาคือ โรงเรียนมีรถโดยสารประจำทางสาธารณะผ่าน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.716$) และน้อยที่สุดคือ โรงเรียนตั้งอยู่ในแหล่งที่มีความเจริญหรือในตัวเมือง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.706$)

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย และความถนัดด้านวิชาชีพของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคภาระงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

1) เพศ

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 เพศของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคภาระงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_0 : เพศของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคภาระงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคภาระงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ ทดสอบโดยใช้สถิติค่าที่แบบอิสระ (Independent t-test) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	t-test for Equality of Means				
	เพศ	μ	σ	t	Sig.
ด้านแผนการเรียนรู้	ชาย	4.24	.656	.542	.710
	หญิง	4.21	.683		
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ชาย	4.47	.532	.084	.198
	หญิง	4.38	.602		
ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน	ชาย	4.56	.543	.104	.328
	หญิง	4.62	.465		
ด้านเนื้อหารายวิชา	ชาย	4.30	.467	.642	.474
	หญิง	4.26	.445		
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้	ชาย	4.43	.511	.089	.378
	หญิง	4.38	.576		
ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	ชาย	4.41	.527	.492	.195
	หญิง	4.33	.562		
ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน	ชาย	4.37	.426	.001	.196
	หญิง	4.29	.568		
โดยรวม	ชาย	4.40	.398	.697	.345
	หญิง	4.35	.402		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีอิสระ (Independent t-test) ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) อายุ

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 อายุของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_0 : อายุของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ ทดสอบโดยใช้สถิติค่าที่แบบอิสระ (Independent t-test) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอายุ

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	t-test for Equality of Means				
	อายุ	μ	σ	t	Sig.
ด้านแผนการเรียนรู้อาชีพ	14 ปี	4.17	.700	.051	.205
	15 ปี	4.28	.627		
ด้านอาจารย์ผู้สอน	14 ปี	4.41	.595	.252	.593
	15 ปี	4.45	.535		
ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน	14 ปี	4.55	.543	.016	.220
	15 ปี	4.63	.464		
ด้านเนื้อหาวิชา	14 ปี	4.28	.461	.973	.883
	15 ปี	4.29	.452		
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้อาชีพ	14 ปี	4.37	.579	.035	.221
	15 ปี	4.45	.498		
ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	14 ปี	4.33	.564	.515	.217
	15 ปี	4.42	.519		
ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน	14 ปี	4.33	.531	.176	.979
	15 ปี	4.33	.460		
โดยรวม	14 ปี	4.35	.428	.098	.247
	15 ปี	4.41	.365		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้ออกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีอิสระ (Independent t-test) ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้ออกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ห้องเรียนที่กำลังศึกษา

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 ชั้นปีที่กำลังศึกษาของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้ออกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_0 : ห้องเรียนที่กำลังศึกษาของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้ออกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ห้องเรียนที่กำลังศึกษาของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้ออกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใด ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศทางการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามห้องเรียนที่กำลังศึกษา

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศทางการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านแผนการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	3.677	8	.460	1.032	.413
	ภายในกลุ่ม	114.962	258	.446		
	รวม	118.639	266			
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	4.452	8	.556	1.771	.083
	ภายในกลุ่ม	81.079	258	.314		
	รวม	85.531	266			
ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.880	8	.235	.907	.511
	ภายในกลุ่ม	66.851	258	.259		
	รวม	68.732	266			
ด้านเนื้อหารายวิชา	ระหว่างกลุ่ม	1.697	8	.212	1.017	.424
	ภายในกลุ่ม	53.806	258	.209		
	รวม	55.503	266			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2.179	8	.272	.922	.499
	ภายในกลุ่ม	76.215	258	.295		
	รวม	78.393	266			
ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	4.032	8	.504	1.737	.090
	ภายในกลุ่ม	74.864	258	.290		
	รวม	78.896	266			
ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.162	8	.145	.577	.796
	ภายในกลุ่ม	64.958	258	.252		
	รวม	66.120	266			
ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศทางการงานอาชีพ โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.677	8	.460	1.032	.413
	ภายในกลุ่ม	114.962	258	.446		
	รวม	118.639	266			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศทางการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามห้องเรียนที่กำลังศึกษา โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มี

ห้องเรียนที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศสู่กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) เกรตเฉลี่ยสะสม

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 เกรตเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศสู่กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_0 : เกรตเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศสู่กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เกรตเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุทิศสู่กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใด ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านแผนการเรียนรู้อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	.235	4	.059	.130	.971
	ภายในกลุ่ม	118.403	262	.452		
	รวม	118.639	266			
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.881	4	.220	.682	.605
	ภายในกลุ่ม	84.649	262	.323		
	รวม	85.531	266			
ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.189	4	.297	1.153	.332
	ภายในกลุ่ม	67.543	262	.258		
	รวม	68.732	266			
ด้านเนื้อหารายวิชา	ระหว่างกลุ่ม	.488	4	.122	.581	.677
	ภายในกลุ่ม	55.015	262	.210		
	รวม	55.503	266			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1.048	4	.262	.887	.472
	ภายในกลุ่ม	77.345	262	.295		
	รวม	78.393	266			
ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2.485	4	.621	2.130	.077
	ภายในกลุ่ม	76.411	262	.292		
	รวม	78.896	266			
ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.927	4	.232	.931	.446
	ภายในกลุ่ม	65.193	262	.249		
	รวม	66.120	266			
ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.545	4	.136	.848	.496
	ภายในกลุ่ม	42.111	262	.161		
	รวม	42.657	266			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย

สะสมแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุณหภูมิกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ที่พักอาศัย

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 ที่พักอาศัยของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุณหภูมิกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_0 : ที่พักอาศัยของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุณหภูมิกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ที่พักอาศัยของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุณหภูมิกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใด ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามที่พักอาศัย

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านแผนการเรียนรู้อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	.559	3	.186	.415	.742
	ภายในกลุ่ม	118.080	263	.449		
	รวม	118.639	266			
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.183	3	.061	.188	.904
	ภายในกลุ่ม	85.347	263	.325		
	รวม	85.531	266			
ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.343	3	.114	.440	.725
	ภายในกลุ่ม	68.388	263	.260		
	รวม	68.732	266			
ด้านเนื้อหารายวิชา	ระหว่างกลุ่ม	1.985	3	.662	3.252	.022*
	ภายในกลุ่ม	53.518	263	.203		
	รวม	55.503	266			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	.293	3	.098	.329	.804
	ภายในกลุ่ม	78.100	263	.297		
	รวม	78.393	266			
ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.523	3	.174	.585	.625
	ภายในกลุ่ม	78.373	263	.298		
	รวม	78.896	266			
ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.110	3	.037	.146	.932
	ภายในกลุ่ม	66.010	263	.251		
	รวม	66.120	266			
ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.062	3	.021	.128	.943
	ภายในกลุ่ม	42.595	263	.162		
	รวม	42.657	266			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามที่พักอาศัย โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านเนื้อหารายวิชา นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ

สาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านเนื้อหารายวิชาแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเพื่อให้ทราบว่านักเรียนที่มีที่פקอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเรียน แผนการเรียนรู้อีกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านเนื้อหารายวิชาแตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง ผู้วิจัย จึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อีกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านเนื้อหารายวิชา จำแนกตามที่พักอาศัย โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ที่พักอาศัย	μ	อาศัยอยู่กับ บิดา-มารดา 4.32	อาศัยอยู่กับ ลุง-ป้า 4.38	อาศัยอยู่กับ น้ำ-อา 4.14	อาศัยอยู่กับ พี่-ป้า 4.28
อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา	4.32	-	0.07 (.378)	.17 (.014*)	.04 (.677)
อาศัยอยู่กับลุง-ป้า	4.38		-	0.24 (.004*)	.10 (.306)
อาศัยอยู่กับน้ำ-อา	4.14			-	.13 (.173)
อาศัยอยู่กับพี่-ป้า	4.28				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อีกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเนื้อหารายวิชา จำแนกตามที่พักอาศัย โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อีกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเนื้อหารายวิชา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา และอาศัยอยู่กับลุง-ป้า มีการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อีกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ต่างจากนักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับน้ำ-อา กล่าวคือ ในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อีกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง นักเรียนที่พักอาศัยอยู่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา และพักอาศัยอยู่กับอาศัยอยู่กับลุง-ป้า มีความคิดเห็นต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อีกกลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเนื้อหารายวิชา มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับน้ำ-อา

6) ความถนัดด้านวิชาชีพ

สมมติฐานย่อยที่ 1.6 ความถนัดด้านวิชาชีพของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_0 : ความถนัดด้านวิชาชีพของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ที่ความถนัดด้านวิชาชีพของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใด ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุ้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามความถนัดด้านวิชาชีพ

ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุ้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านแผนการเรียนรู้อุ้	ระหว่างกลุ่ม	3.034	3	1.011	2.301	.078
	ภายในกลุ่ม	115.605	263	.440		
	รวม	118.639	266			
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.795	3	.265	.822	.483
	ภายในกลุ่ม	84.736	263	.322		
	รวม	85.531	266			
ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.182	3	.061	.232	.874
	ภายในกลุ่ม	68.550	263	.261		
	รวม	68.732	266			
ด้านเนื้อหารายวิชา	ระหว่างกลุ่ม	.668	3	.223	1.068	.363
	ภายในกลุ่ม	54.835	263	.208		
	รวม	55.503	266			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้อุ้	ระหว่างกลุ่ม	.543	3	.181	.611	.608
	ภายในกลุ่ม	77.850	263	.296		
	รวม	78.393	266			
ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.585	3	.528	1.797	.148
	ภายในกลุ่ม	77.312	263	.294		
	รวม	78.896	266			
ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.066	3	.355	1.436	.233
	ภายในกลุ่ม	65.054	263	.247		
	รวม	66.120	266			
ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุ้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.184	3	.061	.380	.768
	ภายในกลุ่ม	42.473	263	.161		
	รวม	42.657	266			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุ้กลุ่มสาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามความถนัดด้านวิชาชีพ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีความ

ถนัดด้านวิชาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์การงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 การอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์การงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งได้นำผลการศึกษามาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

4.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์การงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.4.1.1 เพศของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ มั่นระวีง (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย พบว่า นักเรียนชายเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนหญิง ในขณะที่อนงค์ คูสกุล (2559) ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เพศชายและเพศหญิง สนใจอาชีพหมวดวิชาชีพวิชาการมากที่สุด นอกจากนี้ในงานวิจัยของวิมล อุ่นเพ็ชร (2561) ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง รวมไปถึงเชิดพงษ์ ชีระจิตต์ (2557) นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เช่นเดียวกัน

4.4.1.2 อายุของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี ทั้งนี้เป็นเพราะการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เป็นการศึกษาที่ต่อเนื่องจากประถมศึกษา จัดสำหรับผู้เรียนที่มีอายุ 12-17 ปี ประกอบกับอายุดังกล่าวเป็นช่วงวัยเรียน ซึ่งเป็นวัยที่รักและต้องการเพื่อนมาก เด็กวัยรุ่นอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยู่บ้าน มักจะเชื่อเพื่อน มากกว่าพ่อแม่ เด็กจะเลียนแบบซึ่งกันและกันทางด้าน การแต่งกาย การพูดจา การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เนื่องจากต้องการให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับการเป็นสมาชิกของกลุ่ม ซึ่งในงานวิจัยของยุวกร สุริยา (2560) พบว่า นักเรียนมีอายุระหว่าง 9-12 ปี ในขณะที่ธีรคม ใจปลอด (2557) นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุ 17 นอกจากนี้ในงานวิจัยของประยูร มัยโกคา (2559) ยังพบว่า อายุ ส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน

4.4.1.3 ห้องเรียนที่กำลังศึกษา พบว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 ราย พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้น 3/7 จึงทำให้มีผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าห้องเรียนอื่นๆ นอกจากนี้ในผลงานวิจัยยังพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งอาจมีความถนัดด้านวิชาการน้อยกว่าเพศหญิง จึงเลือกเรียนห้องที่มีความเหมาะสมกับความถนัดของตนเอง ดังเช่น วุฒิ ฉลวยศรี (2554) กล่าวว่า ด้านความถนัด หมายถึง ศักยภาพที่แสดงถึงแนวโน้มในการที่นักศึกษาจะทำสิ่งใดประสบความสำเร็จในการเลือกเรียน ได้แก่ คะแนน ทักษะในการปฏิบัติงาน ซึ่งความถนัดเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดให้บุคคลได้มีโอกาสสำรวจตนเองให้เลือกประกอบอาชีพได้ถูกต้องตามความถนัดของตน อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

4.4.1.4 เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 ซึ่งในงานวิจัยของสมภพ ทองปลิว (2560) นักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยระดับปริญญาตรี

น้อยกว่า 2.5 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2554) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนต่อและไม่เรียนต่อ คือ สภาพส่วนตัวนักเรียน ได้แก่ คะแนนสะสมของนักเรียน ส่งผลต่อการได้เรียนต่อและไม่เรียนต่อ นอกจากนี้วุฒิ กล้วยศรี (2554) ยังได้กล่าวถึงศักยภาพที่แสดงถึงแนวโน้มในการที่นักศึกษาจะทำการใดประสบความสำเร็จในการเลือกเรียน ได้แก่ คะแนน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และเป็นตัวกำหนดให้บุคคลได้มีโอกาสสำรวจตนเองให้เลือกตามความถนัดของตน อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต นอกจากนี้สมพงษ์ มั่นระวัง (2551) พบว่า นักเรียนที่มีผลต่อการเรียนต่ำ จะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

4.4.1.5 ที่พักอาศัยของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา ซึ่งในงานวิจัยของวิมล อุ่นเพ็ชร (2561) พบว่า พักอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2554) องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนต่อและไม่เรียนต่อ พบว่า การมีโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ใกล้บ้าน การเดินทางโรงเรียน ส่งผลต่อการได้เรียนต่อและไม่เรียนต่อ

4.4.1.6 ความถนัดด้านวิชาชีพของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความถนัดด้านแผนธุรกิจ มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับวุฒิ กล้วยศรี (2554) ได้กล่าวถึงด้านความถนัด หมายถึงศักยภาพที่แสดงถึงแนวโน้มในการที่นักศึกษาจะทำการใดประสบความสำเร็จในการเลือกเรียน ซึ่งความถนัดเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดให้บุคคลได้มีโอกาสสำรวจตนเองให้เลือกประกอบอาชีพได้ถูกต้องตามความถนัดของตน อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต ในขณะที่ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2552) ได้ศึกษาการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สนใจเรียนสายอาชีพมากกว่าเรียนสายสามัญ ทั้งนี้เพราะหมวดวิชาที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้ดี และชอบมาก คือ หมวดวิชาการงานอาชีพ และพบว่า นักเรียนสนใจเรียนวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรม ส่วนนักเรียนหญิงสนใจเรียนวิชาชีพประเภทพาณิชยกรรม ใช้ความถนัด ความสนใจของตนเองเปรียบเทียบกับข้อมูลเกี่ยวกับประเภทวิชาชีพที่มีอยู่ในปัจจุบันและในอนาคต ประกอบการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ รวมทั้งเมธาวิ สุขปาน (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนกรณีศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้าน ความชอบและความถนัดส่วนตัว

4.4.2 ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้านดังนี้

4.4.2.1 ด้านแผนการเรียนรู้อุปการะการงาน พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านแผนการเรียนรู้อุปการะการงาน อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีแผนการเรียนรู้อุปการะการงานตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน รองลงมาคือ โรงเรียนมีแผนการเรียนรู้อุปการะการงานที่หลากหลายให้เลือกรับตรงกับความต้องการของนักเรียน และน้อยที่สุดคือ มีเนื้อหาหลักสูตรที่มีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพในปัจจุบัน ซึ่งวาสนา ดิษฐ์พรหม (2554) สรุปไว้ว่า ลักษณะของหลักสูตรเกิดจากการวางแผนงานที่รัดกุม มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้ตรงตามความมุ่งหมายของผู้เรียน และให้ผู้เรียนบรรลุ

วัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ การจัดทำหลักสูตรควรคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสและสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสนใจ โดยเนื้อหาต้องมีความสมบูรณ์เพียงพอที่จะส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เรียน และเนื้อหาควรมีความคล่องตัว สามารถยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนให้ทันต่อความต้องการของสังคม ในขณะที่มาเรียม นิลพันธุ์ (2550) กล่าวว่า หลักสูตรถือเป็นหัวใจของการศึกษา การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีหลักสูตรเป็นข้อกำหนด หรือเป็นแผนในการศึกษา ว่าผู้เรียนจะต้องเรียนรู้อะไร ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าหลักสูตรเป็นแม่บทที่สำคัญในการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรต้องมีข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการตัดสินใจกำหนดรูปแบบของหลักสูตร ข้อมูลเหล่านี้ได้มาด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์วิจัย สังเคราะห์ให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ นอกจากนี้กิตติภณ กิตยานุรักษ์ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก คือ ด้านหลักสูตร

4.4.2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์และเทคนิควิธีการสอนที่เข้าใจง่าย สนุกสนาน รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถโดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีมาประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และน้อยที่สุดคือ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ หรือส่งผลงานเข้าประกวดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนวิชาการงานอาชีพ ซึ่งวิมล อุ่นเพ็ชร (2561) นักศึกษาให้ความสำคัญ ด้านความพึงพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับมาก โดยชูเกียรติ โพธิ์มัน (2558) กล่าวว่า ผู้สอน หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนต้องมีบุคลิกภาพดี มีการแสดงออกทางกายและความคิดที่ดี เช่น มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีร่างกายที่แข็งแรงการแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เป็นคนมีเหตุมีผลและมีกิริยาท่าทางที่เหมาะสมและ ผู้สอนยังต้องมีสมรรถภาพในด้านวิชาชีพ ได้แก่ความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนได้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและเข้าใจหลักสูตรเป็นอย่างดี นอกจากนี้ในงานวิจัยของกรินทร์ กาญจนานนท์ (2554) ได้ศึกษาความต้องการและปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีและโท ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรระดับปริญญาตรีและโทอยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ คือ ค่าใช้จ่ายต่อเทอม ความมีชื่อเสียงของอาจารย์ประจำหลักสูตร ชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา และความสะอาดของสถานที่เรียน รวมทั้งกิตติภณ กิตยานุรักษ์ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก คือ อาจารย์ผู้สอน

4.4.2.3 ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านชื่อเสียงของโรงเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นโรงเรียนที่สถิตินักเรียนที่จบการศึกษา สามารถศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก รองลงมาคือ โรงเรียนเปิดสอนมาเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป และน้อยที่สุดคือ โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนรู้อะไรได้ด้วยตนเองหรือเลือกเรียนตามที่ตนเองถนัด ซึ่งวิลาวัลย์ แสนแผ้ว (2557) ได้สรุปเกี่ยวกับด้านชื่อเสียงของสถานศึกษา ชื่อเสียงเป็นความประทับใจต่อสิ่งใด

สิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง หรือองค์กรใดองค์กรหนึ่ง หรืออาจเรียกว่าภาพลักษณ์ ชื่อเสียงประวัติโรงเรียน หมายถึง เกียรติประวัติที่โรงเรียนมีความเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ความเชื่อมั่น ความเชื่อถือต่อโรงเรียน ในขณะที่เมธาวี สุขปาน (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ ชื่อเสียงของสถานศึกษาที่เป็นที่รู้จักมาอย่างยาวนานและเป็นของรัฐบาล นอกจากนี้กิตติภณ กิตยานุรักษ์ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร และด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน รวมทั้งกรินทร์ กาญจนานนท์ (2554) ยังพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ คือ ความมีชื่อเสียงของอาจารย์ประจำหลักสูตร ชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา

4.4.2.4 ด้านเนื้อหารายวิชา พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านเนื้อหารายวิชา อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เนื้อหาวิชาที่สอนสามารถประยุกต์ให้เข้ากับสภาวะสังคมในการประกอบอาชีพ รองลงมาคือ เนื้อหารายวิชากลุ่มสาระการงานอาชีพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และน้อยที่สุดคือ มีการจัดรายวิชาเสริมให้กับนักเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ ฯลฯ ซึ่งกนกกรส วงษ์เล็ก (2551) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ มีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ และกิจกรรมหลักที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยความเข้าใจ ก็คือกิจกรรมที่มีการปรับความเข้าใจในระหว่างบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมนอกจากจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนแล้วผู้สอนก็ยังสามารถสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนได้โดยง่ายอีกด้วย รวมทั้งอำนาจ เถาตระกูล (2554) ได้สรุปเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน คือกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์การสอนที่ได้กำหนดไว้ มีลำดับขั้นของกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เริ่มตั้งแต่ง่ายไปยากให้เห็นเป็นลำดับ และที่สำคัญผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้

4.4.2.5 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ค่าใช้จ่ายในการสมัครเข้าเรียนมีความเหมาะสม รองลงมาคือ โรงเรียนกำหนดค่าบำรุงการศึกษาและค่ากิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยคำนึงถึงการนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนเป็นสำคัญ และน้อยที่สุดคือ ผู้ปกครองสามารถนำไปเสริมเบิกค่าเล่าเรียนได้ตามสิทธิ์ ซึ่งธัญญากร ช่วยทุกข์เพื่อน (2559) ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ โดยเห็นว่า มีแหล่งเงินทุนสนับสนุนการศึกษา เช่น กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ทุนเฉพาะกิจอื่นๆ มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2554) ได้ให้คำจำกัดความของค่าใช้จ่ายของนักเรียนว่า เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนสำหรับใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมค่าบำรุงการศึกษา และค่าหนังสือ ค่าพาหนะในการเดินทางไปโรงเรียน ค่าเครื่องแต่งกาย ค่ากิจกรรมต่างๆ และอุปกรณ์การเรียนทุกชนิด ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองต้องจ่ายในการศึกษาแก่บุตรหลานซึ่งผู้ปกครองเป็นผู้ลงทุน ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าอาหาร

ค่ากิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนนั่นเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของครอบครัวได้ ดังนั้น การที่พ่อแม่ผู้ปกครองจะทำการตัดสินใจลงทุนทางการศึกษาให้แก่บุตรหลาน จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของครอบครัวประกอบด้วย หากค่าใช้จ่ายทางการศึกษาสูงย่อมส่งผลกระทบมากขึ้น เพราะทำให้ครอบครัวเดือดร้อนต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวได้ อีกทั้งวิทยาลัย แสนเผ่า (2557) ได้สรุปเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองต้องจ่ายทั้งหมด เพื่อให้การศึกษาแก่บุตรหลาน ซึ่งค่าใช้จ่ายหลักประกอบด้วยค่าแรกเข้า ค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ และอุปกรณ์การศึกษา ค่าเดินทางและค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในขณะที่กรินทร์ กาญจนานนท์ (2554) ยังพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อคือ ค่าใช้จ่ายต่อเทอม นอกจากนี้ธนฤต ยืนยงเดชา (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นอันดับหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยทางด้านราคาถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญกับการเลือกศึกษาในระดับมากที่สุด

4.4.2.6 ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ เครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอนของกลุ่มสาระการงานอาชีพที่ทันสมัย และเพียงพอ รองลงมาคือ อาคารเรียนมีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยและมีการปรับปรุงซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ดียุ่เสมอ และน้อยที่สุดคือ โรงเรียนมีระบบป้องกันความปลอดภัยและกำหนดประตูเข้า-ออกของบุคคลภายนอกอย่างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของชูศรี จวงจันทร์ (2552) กล่าวว่า สภาพแวดล้อม หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในสถาบัน ซึ่งรวมทั้งสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สภาพการณ์ที่เป็นรูปธรรม แนวความคิด บรรยากาศ ระบบการศึกษา การปกครอง ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทุกด้านของนักเรียน นักศึกษา ทั้งร่างกาย และจิตใจ อารมณ์ สังคม สภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาที่ดีจะกระตุ้นส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาตนเองไปสู่จุดหมายตามที่สถาบันการศึกษากำหนด นอกจากนี้วิทยาลัย แสนเผ่า (2557) ได้สรุปเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดสภาพสิ่งต่างๆ ทั้งกายภาพและชีวภาพรอบตัวให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการทางสติปัญญาถึงขีดความสามารถที่แต่ละคนมีอยู่ ในขณะที่ธนฤต ยืนยงเดชา (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นอันดับหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มหาวิทยาลัยมีสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยแก่การเรียน

4.4.2.7 ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนตั้งอยู่บนเส้นทางที่มีการคมนาคมสะดวก รองลงมาคือโรงเรียนมีรถโดยสารประจำทางสาธารณะผ่าน และน้อยที่สุดคือ โรงเรียนตั้งอยู่ในแหล่งที่มีความเจริญหรือในตัวเมือง ซึ่งบุวากร สุริยา (2560) ปัจจัยด้านสถานที่ มีผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนของรัฐบาลและเอกชน ในระดับประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุเมธ ใจเย็น (2553) ปัจจัยด้านสถานที่ ได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงเรียน ต้องมีลักษณะที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในทำเลที่เหมาะสมในการเดินทางไปมาได้สะดวก ใกล้แหล่งชุมชน มีรถประจำทางผ่าน และมีที่จอดรถ

กว้างขวาง ในขณะที่กรินทร์ กาญจนานนท์ (2554) ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีและโท ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ คือ ความสะดวกของสถานที่เรียน รวมทั้ง ชนกฤต ยืนยงเดชา (2554) ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นอันดับหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยทางด้านสถานที่คือ ปัจจัยเรื่องมหาวิทยาลัยใกล้เคียงมีลำเนาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด

4.4.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.4.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจงจิตต์ อ่ำสิกา (2554) พบว่า เพศ ส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน นอกจากนี้ประยูร มัยโกคา (2559) พบว่า เพศ ส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน อีกทั้งไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2552) ได้ศึกษาการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า เพศ ส่งผลต่อการศึกษาต่อ

4.4.3.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ พบว่า นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับกนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์ (2558) พบว่า อายุของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับประยูร มัยโกคา (2559) พบว่า อายุ ส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน

4.4.3.3 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านห้องเรียนที่กำลังศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ ราชสมบูรณ์ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนในด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อม ด้านโอกาสในการศึกษาต่อและมีงานทำ ด้านค่าใช้จ่าย พบว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษาต่ออยู่ในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

4.4.3.4 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสมภพ ทองปลิว (2560) เกรดเฉลี่ยระดับปริญญาตรีที่ต่างกัน มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยจงจิตต์ อ่ำสิกา (2554) พบว่า คะแนนสะสมของนักเรียน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ ในขณะที่วุฒิ ฉลวยศรี (2554) ได้กล่าวว่า คะแนน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดให้บุคคลได้

มีโอกาสสำรวจตนเองให้เลือกประกอบอาชีพได้ถูกต้องตามความถนัดของตน อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต นอกจากนี้สมพงษ์ มั่นระวัง (2551) ยังพบว่า นักเรียนที่มีผลต่อการเรียนสูงจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนต่ำ จะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

4.4.3.5 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านที่พักอาศัย พบว่า นักเรียนที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านเนื้อหาวิชาแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา และพักอาศัยอยู่กับลุง-ป้า มีความคิดเห็นต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเนื้อหาวิชา มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับน้า-อา ซึ่งอุไร มั่นหมั่น (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครปฐม พบว่า นักเรียนมีความต้องการศึกษาต่อในอัตราสูงมาก และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อ นอกจากนี้ในด้านภูมิฐานะ ก็มีอิทธิพลต่อโอกาสการได้เข้าศึกษาต่อของนักเรียน

4.4.3.6 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านความถนัดด้านวิชาชีพ พบว่า นักเรียนที่มีความถนัดด้านวิชาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งวุฒิ ฉลวยศรี (2554) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ด้านความถนัด เป็นศักยภาพที่แสดงถึงแนวโน้มในการที่นักศึกษาจะทำสิ่งใดประสบความสำเร็จในการเลือกเรียน ได้แก่ ทักษะในการปฏิบัติงาน ซึ่งความถนัดเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดให้บุคคลได้มีโอกาสสำรวจตนเองให้เลือกประกอบอาชีพได้ถูกต้องตามความถนัดของตน อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง 2) ศึกษาการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ 3) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 16 ราย ผู้ปกครอง จำนวน 267 ราย และนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 267 ราย และดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ลักษณะของเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) แบบแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบปลายปิด (Close-Ended Question) โดยเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยเป็นแบบสอบถามชนิดคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) ซึ่งประกอบด้วยคำตอบย่อยที่แบ่งเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด (Open-ended question)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากร ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปกรณ์สาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษา สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิทยานิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ หนังสือ ข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนข้อมูลจากระบบออนไลน์ เพื่อนำมาประกอบการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

5.1 สรุปผล

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

5.1.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 68.75 มีอายุประมาณ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.00 การศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 62.50 เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 56.25 ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2, 3/3, 3/4, 3/5, 3/6, 3/7, 3/8-9 คิดเป็นร้อยละ 12.50 และต้องการให้นักเรียนเรียนต่อแผนการงานอาชีพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.25

5.1.1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.54 มีอายุประมาณ 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.69 การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.94 เป็นพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 30.71 มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 25,001 – 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.09 โดยบุตร/ธิดาส่วนใหญ่มีความถนัดด้านค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 23.60 และผู้ปกครองต้องการให้บุตร/ธิดาเลือกเรียนต่อแผนธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 21.34

5.1.1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 53.18 มีอายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.81 กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 คิดเป็นร้อยละ 15.36 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 32.22 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา คิดเป็นร้อยละ 41.57 และมีความถนัดด้านแผนธุรกิจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.58

5.1.2 ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า โดยรวม นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.400$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้

5.1.2.1 ด้านแผนการเรียนรู้อุปการะการงาน โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านแผนการเรียนรู้อุปการะการงาน อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.667$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีแผนการเรียนรู้อุปการะการงานเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.638$) รองลงมาคือ โรงเรียนมีแผนการเรียนรู้อุปการะการงานที่หลากหลายให้เลือกเรียนตรงกับความต้องการของนักเรียน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.801$) และน้อยที่สุดคือ มีเนื้อหาหลักสูตรที่มีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพในปัจจุบัน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.07$, $\sigma = 0.765$)

5.1.2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.567$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์และเทคนิควิธีการสอนที่เข้าใจง่าย สนุกสนาน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.55$, $\sigma =$

0.625) รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถโดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีมาประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.651$) และน้อยที่สุดคือ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ หรือส่งผลงานเข้าประกวดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนวิชาการงานอาชีพ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.679$)

5.1.2.3 ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านชื่อเสียงของโรงเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.508$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นโรงเรียนที่สถิตินักเรียนที่จบการศึกษา สามารถศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.551$) รองลงมาคือ โรงเรียนเปิดสอนมาเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.66$, $\sigma = 0.574$) และน้อยที่สุดคือ โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนรู้อุ้ได้ด้วยตนเองหรือเลือกเรียนตามที่ตนเองถนัด มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.674$)

5.1.2.4 ด้านเนื้อหารายวิชา โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านเนื้อหารายวิชา อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.456$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เนื้อหาวิชาที่สอนสามารถประยุกต์ให้เข้ากับสภาวะสังคมในการประกอบอาชีพ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.656$) รองลงมาคือ เนื้อหารายวิชากลุ่มสาระการงานอาชีพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.709$) และน้อยที่สุดคือ มีการจัดรายวิชาเสริมให้กับนักเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ ฯลฯ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.749$)

5.1.2.5 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้ โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.542$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ค่าใช้จ่ายในการสมัครเข้าเรียนมีความเหมาะสม มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.618$) รองลงมาคือ โรงเรียนกำหนดค่าบำรุงการศึกษาและค่ากิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยคำนึงถึงการนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนเป็นสำคัญ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.673$) และน้อยที่สุดคือ ผู้ปกครองสามารถนำไปเสร็จเบิกค่าเล่าเรียนได้ตามสิทธิ์ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.699$)

5.1.2.6 ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.544$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ เครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอนของกลุ่มสาระการงานอาชีพที่ทันสมัยและเพียงพอ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.635$) รองลงมาคือ อาคารเรียนมีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยและมีการปรับปรุงซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ดูอยู่เสมอ

มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.695$) และน้อยที่สุดคือ โรงเรียนมีระบบ ป้องกันความปลอดภัยและกำหนดประตูเข้า-ออกของบุคคลภายนอกอย่างชัดเจน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.715$)

5.1.2.7 ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.498$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนตั้งอยู่บนเส้นทาง ที่มีการคมนาคมสะดวก มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.610$) รองลงมาคือ โรงเรียนมีรถโดยสารประจำทางสาธารณะผ่าน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.716$) และน้อยที่สุดคือ โรงเรียนตั้งอยู่ในแหล่งที่มีความเจริญหรือในตัวเมือง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.706$)

5.1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบ ดังนี้

5.1.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ พบว่า นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.3 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านห้องเรียนที่กำลังศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.4 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.5 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านที่พักอาศัย พบว่า นักเรียนที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านเนื้อหาวิชาแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ที่พักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา และที่พักอาศัยอยู่กับลุง-ป้า มีความคิดเห็นต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเนื้อหาวิชา มากกว่านักเรียนที่ที่พักอาศัยอยู่กับน้ำ-อา

5.1.3.6 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านความถนัดด้านวิชาชีพ พบว่า นักเรียนที่มีความถนัดด้านวิชาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปการะการงานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อีกกลุ่มสาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

5.2.1.1 จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มเป้าหมายเป็นเพศชาย ส่วนใหญ่เลือกแผนการเรียนด้านธุรกิจมากที่สุด จะเห็นว่าด้านเหตุผลส่วนตัวนักเรียนส่วนมากต้องการศึกษาต่อตามแผนของตนเองมีความถนัด ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนควรจัดการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน เพื่อเพิ่มโอกาสในการศึกษาต่อของนักเรียนให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรจัดหลักสูตรที่สร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับนักเรียนที่ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา และต้องการศึกษาต่อเพื่อให้มีโอกาสได้งานทำที่ดีในอนาคตต่อไป

5.2.1.2 จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อด้านชื่อเสียงของโรงเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นโรงเรียนที่สถิตินักเรียนที่จบการศึกษา สามารถศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนด้วยการหาวิธีหรือกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความสนใจ และความไว้วางใจให้กับผู้ปกครองในการนำบุตรหลานมาเข้าเรียนต่อไป รวมทั้งพัฒนาโรงเรียนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาให้เกิดกับผู้ปกครองมากยิ่งขึ้น

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.2.2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการไม่เลือกเรียนแผนการเรียนรู้อีกกลุ่มสาระการงานอาชีพกับกลุ่มสาระอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการแนะแนวการประชาสัมพันธ์ การจัดทำแผนการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

5.2.2.2 ควรศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตกลุ่มสาระการงานอาชีพที่หน่วยงานต้องการ โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างลุ่มลึกที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

5.2.2.3 ควรศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของโรงเรียนต่อสังคมและท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- กนกกรส วงษ์เล็ก. 2551. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก. รายงานการวิจัย คณะบริหารธุรกิจ, วิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก.
- กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์. 2558. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ มหาวิทยาลัยราชธานี. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- กนกศักดิ์ ประสงค์ศิลป์. 2554. ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรินทร์ กาญจนานนท์. 2554. การศึกษาความต้องการและปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม. รายงานการวิจัย คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- กิตติภณ กิตยานุรักษ์. 2552. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. หลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- จงจิตต์ อ่ำสิกา. 2554. ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ฉัตรชัย อีทรสังข์. 2552. ความต้องการศึกษาต่อและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. รายงานวิจัย คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- ชูเกียรติ โพธิ์มัน. 2558. นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ชูศรี จวงจันทร์. 2552. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาโรงเรียนแคนดงพิทยาคม อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. 2552. การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- เชิดพงษ์ ชีระจิตต์. 2557. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลศกกิจพิทยาคม. ภาควิชาส่งเสริมและ
นิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร กำแพงแสน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต
กำแพงแสน.
- ณิชากัณฑ์ จรัชแผ้ว. 2552. ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อ
ชีวิตของนักเรียนสังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคใต้ 3. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดวงกมล ทรัพย์แสงส่ง. 2552. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดิณพัฒน์ แก้วยอด. 2552. ความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพ
และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2552. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดือนใจ อธิคมภาสิต. 2552. การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเลือกเรียนต่อสายสามัญและ
สายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง.
ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทรงธรรม ชีระกุล และวันวิสาข์ แก้วสมบูรณ์. 2553. ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ทองยูน เหล่าเคน. 2555. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเรื่อง การทำน้ำหมัก
ชีวภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- ธนกฤต ยืนยงเดชา. 2554. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นอันดับหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธีรคม ใจปลอด. 2557. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉันทากร ช่วยทุกข์เพื่อน. 2559. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ประดิษฐ์พงศ์ โดธรรมเจริญ. 2555. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจ ระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ประยูร มัยโกคา. 2559. การสำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดการประถมศึกษาแห่งชาติ จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปาริชาติ คุณปลื้ม. 2552. การพัฒนารูปแบบขององค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย. การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2562. จำนวนนักเรียน. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.ds.ru.ac.th/index.php>, 8 กรกฎาคม 2562.
- มาเรียม นิลพันธุ์. 2550. การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม.
- เมธาวี สุขปาน. 2556. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี. หลักสูตร เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ยุวากร สุริยา. 2560. การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนของรัฐบาลและเอกชน ในระดับประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รังสีจันทร์ สุวรรณสทิศกร. 2555. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ. รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- รัตนา ประเสริฐศรี. 2553. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ราตรี รุ่งโรจน์ดี. 2555. การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รายงานประจำปี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2560. รายงานประจำปี 2560. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.ds.ru.ac.th/index.php>, 18 สิงหาคม 2562.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2562. ประวัติโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.ds.ru.ac.th/index.php>, 14 ตุลาคม 2562.
- ละเอียต ศรีหาเหง่า. 2558. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรวิทย์ รุ่งบุญพิณวงศ์. 2553. ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วาสนา ดิษฐ์พรหม. 2554. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วีโรจน์ สารรัตน์. 2556. กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษา; กรณีนานาชาติศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ซีเอ็ดบุ๊คเซ็นเตอร์.
- วิมล อุ่นเพชร. 2561. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี. วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- วิลาวัลย์ แสนเผ่า. 2557. ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงราย.
- วุฒิ ฉลวยศรี. 2554. การบริหารงานวิชาการ: กรณีศึกษาแนวทางการเพิ่มจำนวนการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงราย.
- ศศิวิมล แสนเมือง. 2554. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2555. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 24. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สมทรง ลาวัณย์ศิริ. 2554. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรนานาชาติ. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สมพงษ์ มั่นระวัง. 2551. การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- สวัสดี เรื่องฉาย. 2558. สสำรวจปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2554. การติดตามผลผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2562. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: [https:// www.planning.dld.go.th/](https://www.planning.dld.go.th/), 17 พฤศจิกายน 2562.
- สิทธิญา รัสสัยการ. 2552. ผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สุพิน บุญชูวงศ์. 2553. หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 8. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต: กรุงเทพฯ.
- สุเมธ ใจเย็น. 2553. การวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบที่มีต่อการเลือกศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สุวัฒน์ เงินฉ่ำ และสุรัศม์ รัมมณีย์. 2559. ปัจจัยที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- เสรี วงษ์มณฑา. 2552. การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. วีระฟิล์มและไซเท็กซ์: กรุงเทพฯ.
- สมภพ ทองปลิว. 2560. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ของนักศึกษา ยุค Gen. Z. การประชุมวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรมระดับชาติ ครั้งที่ 10 (NCTechED 10th) (p.35-40). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 23 พฤศจิกายน 2560.
- หน่วยแนะแนวและให้คำปรึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2549. คู่มือการแนะแนวและให้คำปรึกษา. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนงค์ คูสกุล. 2559. การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- อมรรัตน์ ราชสมบูรณ์. 2552. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อัจฉรีย์ พิมพิมล อัยรดา พรเจริญ และ สรายุทธ พรเจริญ. 2551. องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2554. หลักการสอน. โอเดียนสโตร์: กรุงเทพฯ.
- อำนาจ เกาตระกุล. 2554. คู่มือการเขียนแผนการสอน เพื่อนำไปสู่การประกันคุณภาพอาชีวศึกษา (VQ, Portfolio, QA). กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
- อุไร มั่นหมั่น. 2555. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3: ศึกษากรณี จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์บริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Best, J.W.. 1981. **Research in Education**. New Jersey: Practice-Hall.
- Cubillo, J. M., Sanchez, J., and Cervino, J. 2006. **International Student's Decision-Making Process**. International Journal of Educational Management 20(2).
- Grush, T.E. and Costin Frank. 1975. **The Student as Consumer of the Teaching Process**. American Education Research Journal. 12: 64: Winter.
- Harold D, Koontz. 1964. **Analysis of Managerial Functions**. New York: McGraw - Hill Book.
- Kotler, P., & Armstrong, G. 2007. **Principles of marketing**. (9th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Likert, Rensis. 1999. **The Method of Construction and Attitude Scale, Reading in Attitude Theory and Measurement**. New York, Wiley & Son
- Robbins, S.P. & Coulter, M. 1990. **Management**. 8th ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall.
- Shamot, M.M. 2011. **Factors affecting the Jordanian student's selection decision among private universities**. Journal of Business Studies Quarterly, 2(3), 57-63.

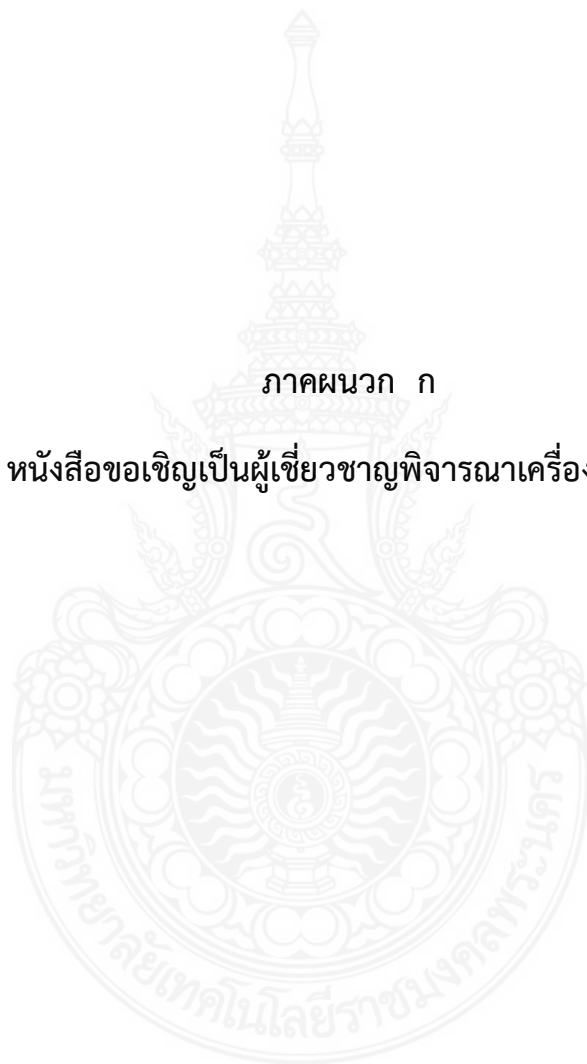

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
- ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย
- ภาคผนวก ค ผลการคำนวณค่า IOC และค่าความเชื่อมั่น
- ภาคผนวก ง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างวิจัย
- ภาคผนวก จ ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพ

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๗๓๒

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจรัตน์ ราชฉวาง

ด้วย นางสาวอัญชญา มุ่งหมาย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๑๗๐๗๐๖๕๐๗-๑ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคการงานอาชีพ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.ชญาภัทร ก่ออารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ
และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน
ให้กับ นางสาวอัญชญา มุ่งหมาย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๓๕๕๓ ๙๓๕๑

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๗๓๓

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สืบพงษ์ ปราบใหญ่

ด้วย นางสาวอัญชญา มุ่งหมาย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๑๗๐๗๐๖๕๐๗-๑ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคการงานอาชีพ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.ชญาภัทร์ ก่ออารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ
และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน
ให้กับ นางสาวอัญชญา มุ่งหมาย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๓๕๕๓ ๙๓๕๑

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๗๓๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติศักดิ์ เชื้ออาษา

ด้วย นางสาวอัญชญา มุ่งหมาย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๑๗๐๗๐๖๕๐๗-๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคการทำงานอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร ก่ออารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ให้กับ นางสาวอัญชญา มุ่งหมาย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๓๕๕๓ ๙๓๕๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

ที่ อว.๐๖๕๒.๐๓/๗๓๖ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุชีรา ผ่องใส

ด้วย นางสาวอัญชญา มุ่งหมาย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๑๗๐๗๐๖๕๐๗-๑ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อุปสรรคการทำงานอาชีพ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.ชญภัทร์ ก่ออารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ
และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน
ให้กับ นางสาวอัญชญา มุ่งหมาย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๗๓๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (คหกรรม)

ด้วย นางสาวอัญชญา มุ่งหมาย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๑๗๐๗๐๖๕๐๗-๑ นักศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการ ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร ก่ออาริโอ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า อาจารย์ยอดขวัญ ชาญ ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติ เหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นางสาวอัญชญา มุ่งหมาย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

เรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๓๕๕๓ ๙๓๕๑

ภาคผนวก ข

เครื่องมือวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

“ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อิงกลุ่มสาระการเรียนรู้
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง”

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อิงกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้ศึกษาจึงขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อเป็นข้อมูลในเชิงวิชาการต่อไป

ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะนำไปใช้ในเชิงวิชาการ ซึ่งจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อท่าน และขอขอบคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

ผู้วิจัย : อัญชญา มุ่งหมาย

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านและกรณารอกรายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนด

แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา

1. เพศ

☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง
---------------------------------	----------------------------------
2. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 2. 31- 35 ปี
☐ 3. 36- 40 ปี	☐ 4. มากกว่า 40 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา

☐ 1.ปริญญาตรี	☐ 2.ปริญญาโท	☐ 3.ปริญญาเอก
--------------------------------------	-------------------------------------	--------------------------------------
4. ตำแหน่งของท่านในปัจจุบัน

☐ 1.ข้าราชการ	☐ 2.พนักงานมหาวิทยาลัย
☐ 3. ลูกจ้างชั่วคราวรายปี	☐ 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ)
5. ท่านเป็นอาจารย์ประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/.....
6. แผนการเรียนรู้อื่นๆที่ต้องการให้นักเรียนเลือกเรียนต่อ

แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง

1. เพศ
 - 1. ชาย
 - 2. หญิง
2. อายุ
 - 1. 26 - 35 ปี
 - 2. 36- 45 ปี
 - 3. 46- 55 ปี
 - 4. มากกว่า 55 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
 - 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 2. ปริญญาตรี
 - 3. สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ
 - 1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 2. พนักงานบริษัท
 - 3. ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - 4. รับจ้างทั่วไป/เกษตรกร
 - 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - 1. 10,001 – 25,000 บาท
 - 2. 25,001 – 35,000 บาท
 - 3. 35,001 – 45,000 บาท
 - 4. 45,001 – 55,000 บาท
 - 5. 55,001 บาทขึ้นไป
6. ความถนัดด้านวิชาชีพของบุตร/ธิดาท่าน
7. แผนการเรียนรู้ที่ต้องการให้บุตร/ธิดา เลือกเรียนต่อ

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

1. เพศ
 - 1. ชาย
 - 2. หญิง
2. อายุ
 - 1. 13 ปี
 - 2. 14 ปี
 - 3. 15 ปี
 - 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)
3. ปัจจุบันกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/.....
4. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)
 - 1. ต่ำกว่า 2.00
 - 2. 2.01-2.50
 - 3. 2.51-3.00
 - 4. 3.01-3.50
 - 5. 3.51-4.00
5. ที่พักอาศัยของนักเรียน
 - 1. อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา
 - 2. อาศัยอยู่กับลุง-ป้า
 - 3. อาศัยอยู่กับน้า-อา
 - 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
6. ความถนัดด้านวิชาชีพของนักเรียนที่จะเลือกแผนการเรียนรู้ข้อใดมากที่สุด
 - 1. แผนธุรกิจ
 - 2. แผนอาชีพะ ประเภทวิศวกรรมศาสตร์
 - 3. แผนอาหารและการโรงแรม
 - 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 ปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นทางด้านขวามือของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็น เพื่อพิจารณาว่าปัจจัยใดต่อไปนี้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนมากที่สุด โดยกำหนดคะแนนให้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ข้อที่	ปัจจัยในการเลือกเรียน แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. ด้านแผนการเรียนรู้						
1.1	โรงเรียนจัดแผนการเรียนรู้ครอบคลุมกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพเป็นไปตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ					
1.2	โรงเรียนมีแผนการเรียนรู้หลากหลายให้เลือกเรียนตรงกับความต้องการของนักเรียน					
1.3	มีแผนการเรียนรู้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
1.4	เป็นแผนการเรียนรู้ที่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ปฏิบัติงานเกิดประโยชน์ได้จริง					
1.5	โรงเรียนจัดหลักสูตรเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ตามศักยภาพ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน					
1.6	มีเนื้อหาหลักสูตรที่มีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพในปัจจุบัน					
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน						
2.1	อาจารย์ผู้สอนเตรียมการสอนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน					
2.2	อาจารย์ผู้สอนดูแลเอาใจใส่นักเรียนได้ทั่วถึง					
2.3	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถโดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีมาประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี					
2.4	อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์และเทคนิควิธีการสอนที่เข้าใจง่าย สนุกสนาน					
2.5	อาจารย์ผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน					

ข้อที่	ปัจจัยในการเลือกเรียน แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
2.6	อาจารย์ผู้สอนให้นักเรียนนำภูมิปัญญามาพัฒนาเพื่อให้นักเรียนเกิดจินตนาการเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ					
2.7	อาจารย์ผู้สอนมีการเชิญวิทยากรผู้รู้ของชุมชนมามีส่วนร่วมในการแนะนำการเรียนของนักเรียน					
2.8	อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มพูนความรู้					
2.9	ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ หรือส่งผลงานเข้าประกวดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนวิชาการงานอาชีพ					
3. ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน						
3.1	โรงเรียนเปิดสอนมาเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป					
3.2	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้ด้วยตนเองหรือเลือกเรียนตามที่ตนเองถนัด					
3.3	โรงเรียนมีชื่อเสียงได้รับรางวัลด้านดนตรี ด้านกีฬาประเภทต่าง ๆ มากมาย					
3.4	โรงเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคมและใกล้ชิดกับชุมชน					
3.5	เป็นโรงเรียนที่สถิตินักเรียนที่จบการศึกษา สามารถศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก					
3.6	โรงเรียนมีการสอนภาษาอังกฤษโดยครูต่างประเทศเจ้าของภาษา					
3.7	เป็นโรงเรียนที่มีผู้บริหาร คณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่รู้จักของสังคม					
4. ด้านเนื้อหาวิชา						
4.1	มีการจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนได้ตรงกับวิชา และแผนการเรียนรู้ที่สอน					
4.2	เนื้อหาวิชาในกลุ่มสาระการงานอาชีพมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน					
4.3	เนื้อหาวิชาในกลุ่มสาระการงานอาชีพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
4.4	เนื้อหาวิชาที่สอนสามารถประยุกต์ให้เข้ากับสภาวะสังคมในการประกอบอาชีพ					
4.5	มีการจัดรายวิชาเสริมให้กับนักเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ ฯลฯ					

ข้อที่	ปัจจัยในการเลือกเรียน แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
4.6	มีการรายงานผลความก้าวหน้าเรื่องการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ					
4.7	กลุ่มสาระการงานอาชีพมุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมและเน้นการพัฒนาทักษะในการทำงานและประกอบอาชีพ					
4.8	เนื้อหาทฤษฎีวิชาในแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพนักเรียนสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้					
5. ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้						
5.1	ค่าใช้จ่ายในการสมัครเข้าเรียนมีความเหมาะสม					
5.2	โรงเรียนกำหนดค่าบำรุงการศึกษาและค่ากิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยคำนึงถึงการนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนเป็นสำคัญ					
5.3	มีระบบการชำระค่าบำรุงการศึกษาและค่ากิจกรรมเสริมประสบการณ์รวดเร็ว และทันสมัย					
5.4	ผู้ปกครองสามารถนำใบเสร็จเบิกค่าเล่าเรียนได้ตามสิทธิ์					
6. ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน						
6.1	อาคารเรียนมีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยและมีการปรับปรุงซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ดีอยู่เสมอ					
6.2	โรงเรียนมีบรรยากาศที่ร่มรื่น สะอาด สวยงาม เป็นสัดส่วนถูกสุขลักษณะ เหมาะสมต่อการเรียนรู้					
6.3	มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศทุกห้องเรียนอย่างเพียงพอ					
6.4	โรงเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด เครื่องคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ร้านค้า ร้านอาหาร					
6.5	มีห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ เครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอนของกลุ่มสาระการงานอาชีพที่ทันสมัยและเพียงพอ					
6.6	โรงเรียนมีพื้นที่สำหรับจอดรถเพื่อ รับ-ส่ง เพียงพอต่อความต้องการ					
6.7	โรงเรียนมีระบบป้องกันความปลอดภัยและกำหนดประตูเข้า-ออกของบุคคลภายนอกอย่างชัดเจน					
7. ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน						
7.1	โรงเรียนตั้งอยู่บนเส้นทางที่มีการคมนาคมสะดวก					
7.2	โรงเรียนมีรถโดยสารประจำทางสาธารณะผ่าน					
7.3	ที่ตั้งของโรงเรียนสะดวกในการรับ-ส่งนักเรียน					
7.4	โรงเรียนตั้งอยู่ในแหล่งที่มีความเจริญหรือในตัวเมือง					
7.5	โรงเรียนตั้งอยู่ในทำเลที่ใกล้บ้านหรือใกล้ที่ทำงานผู้ปกครอง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.1 ด้านแผนการเรียนรู้.....

.....

3.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน.....

.....

3.3 ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน.....

.....

3.4 ด้านเนื้อหารายวิชา.....

.....

3.5 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้.....

.....

3.6 ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน.....

.....

3.7 ทำเลที่ตั้งของโรงเรียน.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ
นางสาวอัญญา มุ่งหมาย

ภาคผนวก ค

ค่า IOC และค่าความเชื่อมั่น

ตารางที่ ค ค่า IOC และค่าความเชื่อมั่น ของปัจจัยในการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

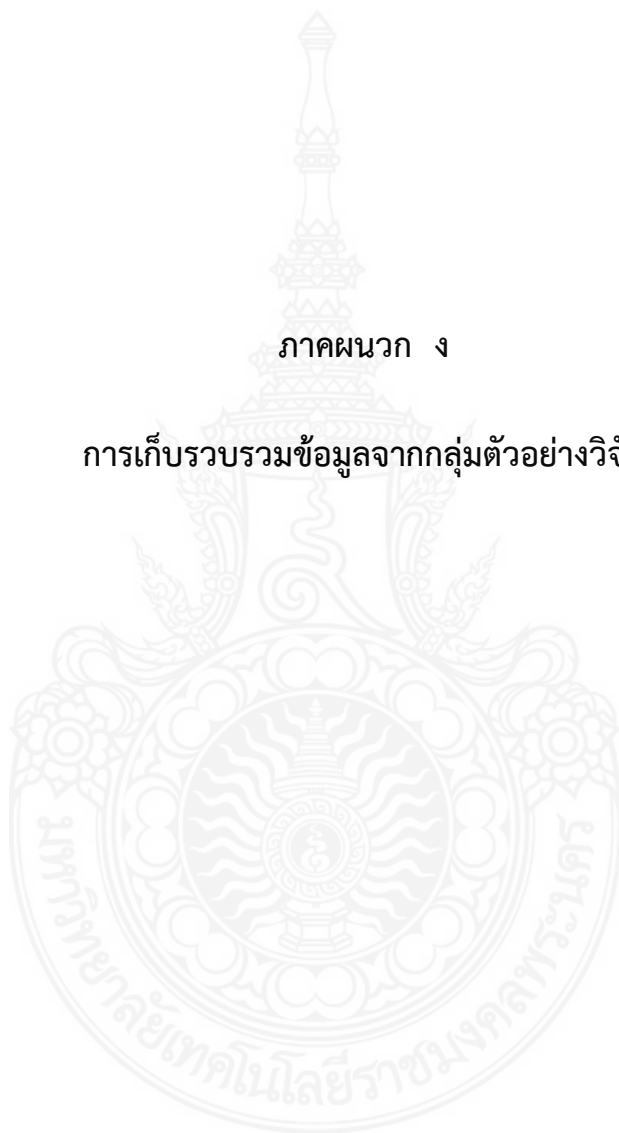
ข้อที่	ข้อความ	IOC	ค่าความ เชื่อมั่น
ภาพรวมของแบบสอบถาม		0.81	.942
ด้านแผนการเรียนรู้			
1.1	โรงเรียนจัดแผนการเรียนรู้ครอบคลุมกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพเป็นไปตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ	1.00	.938
1.2	โรงเรียนมีแผนการเรียนรู้หลากหลายให้เลือกเรียนตรงกับความต้องการของนักเรียน	0.80	.938
1.3	มีแผนการเรียนรู้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	0.80	.938
1.4	เป็นแผนการเรียนรู้ที่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ปฏิบัติงานเกิดประโยชน์ได้จริง	0.80	.939
1.5	โรงเรียนจัดหลักสูตรเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ตามศักยภาพ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน	0.80	.938
1.6	มีเนื้อหาหลักสูตรที่มีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพในปัจจุบัน	0.80	.939
ด้านอาจารย์ผู้สอน			
1.	อาจารย์ผู้สอนเตรียมการสอนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหารายวิชาที่สอน	0.80	.941
2.	อาจารย์ผู้สอนดูแลเอาใจใส่นักเรียนได้ทั่วถึง	0.80	.940
3.	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถโดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีมาประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี	0.80	.940
4.	อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์และเทคนิควิธีการสอนที่เข้าใจง่าย สนุกสนาน	0.80	.938
5.	อาจารย์ผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน	0.80	.939
6.	อาจารย์ผู้สอนให้นักเรียนนำภูมิปัญญามาพัฒนาเพื่อให้นักเรียนเกิดจินตนาการเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ	0.80	.940
7.	อาจารย์ผู้สอนมีการเชิญวิทยากรผู้รู้ของชุมชนมามีส่วนร่วมในการแนะนำการเรียนของนักเรียน	0.60	.940
8.	อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มพูนความรู้	0.80	.940
9.	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ หรือส่งผลงานเข้าประกวดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนวิชาการงานอาชีพ	0.80	.940

ข้อที่	ข้อความ	IOC	ค่าความ เชื่อมั่น
ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน			
1.	โรงเรียนเปิดสอนมาเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป	1.00	.941
2.	โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนรู้อุ้ได้ด้วยตนเองหรือเลือกเรียนตามที่ตนเองถนัด	0.80	.943
3.	โรงเรียนมีชื่อเสียงได้รับรางวัลด้านดนตรี ด้านกีฬาประเภทต่าง ๆ มากมาย	0.80	.941
4.	โรงเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคมและใกล้ชิดกับชุมชน	0.80	.940
5.	เป็นโรงเรียนที่สถิตินักเรียนที่จบการศึกษา สามารถศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก	1.00	.942
6.	โรงเรียนมีการสอนภาษาอังกฤษโดยครูต่างประเทศเจ้าของภาษา	1.00	.939
7.	เป็นโรงเรียนที่มีผู้บริหาร คณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่รู้จักของสังคม	0.60	.939
ด้านเนื้อหารายวิชา			
1.	มีการจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนได้ตรงกับวิชา และแผนการเรียนรู้ที่สอน	0.80	.942
2.	เนื้อหารายวิชากลุ่มสาระการงานอาชีพมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน	0.80	.944
3.	เนื้อหารายวิชากลุ่มสาระการงานอาชีพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	0.60	.943
4.	เนื้อหาวิชาที่สอนสามารถประยุกต์ให้เข้ากับสภาวะสังคมในการประกอบอาชีพ	0.80	.941
5.	มีการจัดรายวิชาเสริมให้กับนักเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ ฯลฯ	0.80	.943
6.	มีการรายงานผลความก้าวหน้าเรื่องการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	0.80	.942
7.	กลุ่มสาระการงานอาชีพมุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมและเน้นการพัฒนาทักษะในการทำงานและประกอบอาชีพ	0.80	.943
8.	เนื้อหาวิชาในแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพนักเรียนสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้	1.00	.943
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้			
1.	ค่าใช้จ่ายในการสมัครเข้าเรียนมีความเหมาะสม	0.80	.938
2.	โรงเรียนกำหนดค่าบำรุงการศึกษาและค่ากิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยคำนึงถึงการนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนเป็นสำคัญ	0.80	.939

ข้อที่	ข้อความ	IOC	ค่าความ เชื่อมั่น
3.	มีระบบการชำระค่าบำรุงการศึกษาและค่ากิจกรรมเสริม ประสบการณ์รวดเร็ว และทันสมัย	0.60	.941
4.	ผู้ประกอบการสามารถนำใบเสร็จเบิกค่าเล่าเรียนได้ตามสิทธิ์	0.80	.940
ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน			
1.	อาคารเรียนมีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยและมีการปรับปรุง ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ดีอยู่เสมอ	0.80	.943
2.	โรงเรียนมีบรรยากาศที่ร่มรื่น สะอาด สวยงาม เป็นสัดส่วนถูก สุขลักษณะ เหมาะสมต่อการเรียนรู้	1.00	.943
3.	มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศทุกห้องเรียนอย่างเพียงพอ	0.60	.943
4.	โรงเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด เครื่องคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ร้านค้า ร้านอาหาร	0.80	.943
5.	มีห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ เครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอนของ กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทันสมัยและเพียงพอ	0.60	.940
6.	โรงเรียนมีพื้นที่สำหรับจอดรถเพื่อ รับ-ส่ง เพียงพอต่อความต้องการ	1.00	.943
7.	โรงเรียนมีระบบป้องกันความปลอดภัยและกำหนดประตูเข้า-ออก ของบุคคลภายนอกอย่างชัดเจน	0.80	.943
ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน			
1.	โรงเรียนตั้งอยู่บนเส้นทางที่มีการคมนาคมสะดวก	1.00	.940
2.	โรงเรียนมีรถโดยสารประจำทางสาธารณะผ่าน	0.80	.943
3.	ที่ตั้งของโรงเรียนสะดวกในการรับ-ส่งนักเรียน	0.80	.940
4.	โรงเรียนตั้งอยู่ในแหล่งที่มีความเจริญหรือในตัวเมือง	0.80	.939
5.	โรงเรียนตั้งอยู่ในทำเลที่ใกล้บ้านหรือใกล้ที่ทำงานผู้ประกอบการ	0.80	.939

ภาคผนวก ง

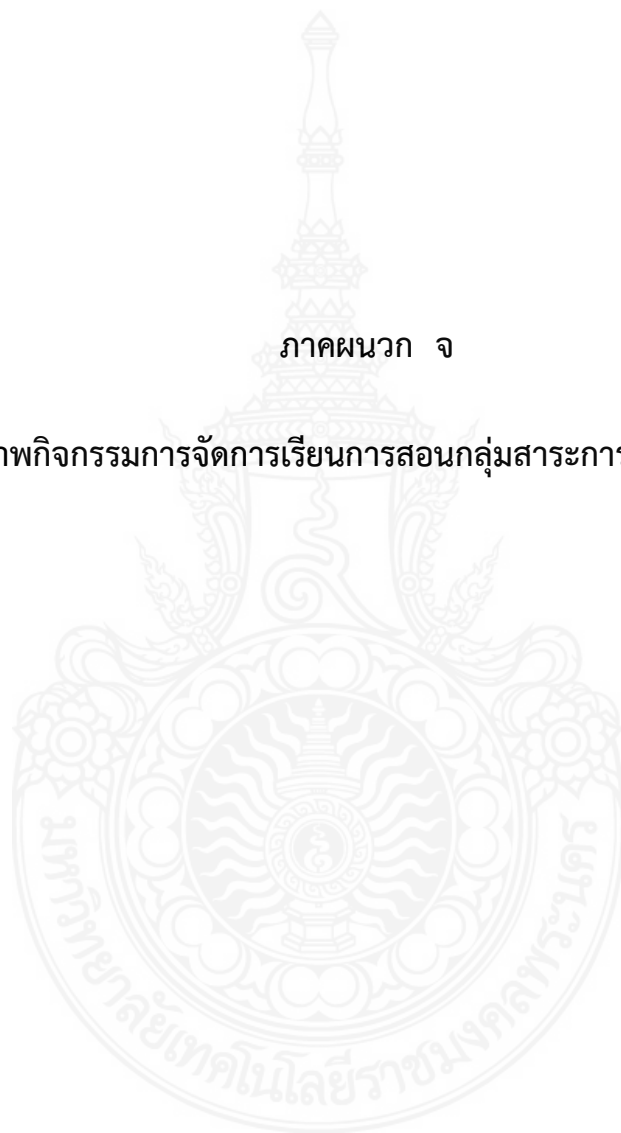
การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างวิจัย

ภาคผนวก จ

ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นางสาวอัญชญา มุ่งหมาย
วัน เดือน ปีเกิด 12 กุมภาพันธ์ 2517
ที่อยู่ปัจจุบัน 554/109 ซอยรามคำแหง 24 อินสไปร์เพลส เอแบค-พระราม 9 ถนน
รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2549
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนเชียงใหม่พิทยาคาร จังหวัดอุบลราชธานี	2536
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนเชียงใหม่พิทยาคาร จังหวัดอุบลราชธานี	2533

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

พ.ศ. 2556 - ปัจจุบัน ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม)

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2548-2556 พนักงาน บริษัท มิลเลนเนียม ออโต้ ลาดพร้าว
พ.ศ. 2546-2548 พนักงาน บริษัท ออลเน็ต ประเทศไทย จำกัด
พ.ศ. 2541-2546 พนักงาน บริษัท รีโน ประเทศไทย จำกัด